

שיעור 5

הבריתות שלושה של אלוהים

המסע של אברם מתחיל

דוד כהן, (אבא של אברם) לקח את אברם שלו בנו, ואת לוט בן הרן, (אחיו של אברם), הבן של הבן שלו, ושתי בתו בחוק, אשתו של אברם בנו שלו; והם הלכו הלאה עם אותם שלך של Chaldees להיכנס לארץ כנען; והן בא הרן, (העיר), וישב שם. הימים של דוד כהן היו שנים-205: דוד כהן מת ב הרן. בראשית 11:31-32

אם אתה לוקח מבט על המפה יש קלט מתחתיך יראו העיר שלך יושב באזור הדרומי בין נהר החידקל הנהרות פרת, לא רחוק בבילון, רק מצפון למפרץ הפרסי. מ שם דוד כהן, אביה של אברם מסעות עם הצפון-המשפחה שלו העיר של הרן, אשר יושבת בחלקו הצפוני של נהר הפרת, במה שהוא היום בסוריה, שהיה באותם ימים חלק השנויות במחלוקת של האימפריה החיתים, וכי הבבלים שהניח טוענים, לפני להיות אימפריה.

עכשיו האל אמר אל אברם' צא מהמדינה שלך, מאת דומה שלך ואת מהבית של אביך, אל ארץ אני תגלה שהשמן עליך: אני אהפוך אותך לגוי גדול ואני אני תבורך, ואגרום שמך הגדול; ו. ואתם תהיו ברכה: ואני יברך אותם זה תבורך, לקלל אותו כי *curseth* לך: ו כך כל משפחות האדמה יבורך. בראשית 12:1-3

אז אברם עזב, כפי דיבר לו; רבים הלך איתו: אברם היה שבעים וחמש שנים מתי הוא עזב. הרן. בראשית 12:4

לא ברור אם אבא של אברם כבר מת לפני אברם מתחיל מסעו של פסוקים אלה או אם אברם יוצא נפרד מאביו. אני מציע כי דוד כהן עבר כבר, מכיוון שזה יהיה עקבי עם המנהגים של הנקודה בזמן.

שימו לב: אברם הוא בן 75. כאשר הוא מתחיל במסע הזה, כבר זקן. גם לשים לב כי אלוהים דיבר אל אברם, אברם לא

אכבד קולו של אלוהים, אבל הוא מציית האלוהים כאשר אברם אמר כדי לעזוב את המדינה שלו ויצא למסע אל ארץ לא ידוע. זה המראה הראשון של אברם חשיפת אמונה בדבר האלוהים, ההבטחות שאלוהים עושה לו, במיוחד את אלוהים **יעשה אברם לגוי גדול**... ב אברם הזה הוכיח לו אמונה כי אלוהים הוא אמיתי, וכשהאל מדהר, עלינו כמו הילדים של אלוהים לציית כפי שעושה אברם.

ואת אברם ושתי לקח את אשתו, לוט בן אחיו, כל חומר שלהם הם אספו ואת הנשמות הם היו. מכניסים הרן; והם הלכו הלאה ללכת

כפני בארץ כנען; ובאו לתוך לארץ כנען. בראשית 12:5

מפה

כפי שניתן לראות המפה לעיל, הרן הוא כ 300 ק מ צפונית ימינו ירושלים וים המלח. הקו האדום על המפה הוא הערכה של המסע של אברם דרך האדמות בארצות מזרח הים התיכון.

מתנה מאלוהים

אברם עברה הארץ מקום ההוצאה *Sichem*, בפני רגל של גבעת המורה. הכנעני היה אז בארץ. האל הופיע בפני אברם, ואמר, "בפני זרעך האם אתן את הארץ הזאת: ושם ויבן הוא מזבח על ה', שהופיע לו. בראשית 12:6-7

בארץ כנען נקראה זה בגלל שהאנשים כבשו את הארץ היו ידועים כמו הכנענית. בארץ הזאת הכנעני היו ערים, מטעים ושדות התבואה, כל הדברים ניתן לשייך ציביליזציה בריא.

לאחר הליכה על אדמה זו, אלוהים אומר אברם כי ארץ זו היה מתנה מאלוהים על הזרע של אברם. זוהי ההבטחה השניה שעושה אלוהים אל אברם. אתה בטח שואל, למה אלוהים מבטיח? ארץ על הזרע של אברם, כאשר הקרקע כבר נשלט ע י אנשים משגשגת אחר? זה יהפוך ניכר בזמן, לעת עתה רק יודע כי כדור הארץ ואת כל זה על זה נוצר על ידי האל, לכן כל זה שייך לאלוהים. אלוהים הוא בזכותו לתת במה שיחפוץ אל מי הוא יהיה. אלוהים הוא רחום למי להראות את האהבה שלהם בשבילו, לא רחום לאלה שסוגדים לאלים פגאניים, ובכך מציג את שנאתם אלוהי היקום.

ברגע אברם יותר מגלה את אמונו של אלוהים על ידי האמונה כי הבטחה שנעשו על ידי אלוהים הוא טוב כמו הבטחה כבר מילא. כמו הצגה שלו קבלה והאמונה ההבטחה של אלוהים, אברם בונה מזבח לה. אף-על-פי התנך לא לפרט בפסוק זה מה המזבח מורכב או נראה, שכן במקום אחר. אברם נערמו אבנים על אחד לשני, מלבד אחד לשני עד שהיו מותן גבוה ורחב מספיק כדי למקם טלה על ההקרבה. זה כל מה שצריך על מזבח לאל, בניגוד ונעלה מעוטרים שנבנה על ידי הדתות הפאגאניות של העת העתיקה ודתות האלה מגה של היום.

התל הקדושה של אלוהים?

והוא הוסר משם אל הר בצדו המזרחי של בית אל, המעבדה, שיש בית אל, והמערב חי במזרח: ושם הוא ויבן מזבח על ה', וקרא שמו של האל. בראשית 12:8

מסתכלים על המפה של האזור המציג את המסע של אברם, זה נראה לי זה ההר מדוברות מכאן נמצא על המקום שבנתה העיר ירושלים בסופו של דבר מקבל. זה ואז נותן לי סיבה למה זה נקרא כמו התל הקדושה של אלוהים?

אברם בונה מזבח נוסף, הפעם על ההר. הבניין הזה של מזבחות נראה להחזיק לי שתי מטרות. הראשונה והברורה היא לתת תפילה לאלוהים כדי לסמן את המקום כמקום קדוש, להיזכר על ידי המזבח. המטרה אחרים אני רואה כדרך אברמס לבסס את גבולות הארץ כי אלוהים הבטיח את הזרע שלו.

אברם בדרכו, קורה עדיין לכיוון הדרום. בראשית 12:9

לאחר בניית המזבח השני נותן תפילה לאלוהים, אברם ממשיך את מסעו בדרום היכן ההר.

והיה רעב בארץ: וירד אברם למצרים לגור שם; הרעב היה חמורה בארץ. בראשית 12:10

פרעה ושרי

והוא הגיע כדי להעביר, כאשר הוא בא ליד הזון למצרים, שהוא אמר בפני ושרי אשתו, "הביטו עכשיו, אני יודע כי הנך נשים יריד הרואות: לכן זה יבוא לעבור, כאשר המצרים עוד אראה אותך, האם אומרים, זו אישתו: הם יהרגו אותי, אבל הם יציל אותך בחיים" אני מתחנן, הנך אחותי: כי זה יכול להיות טוב איתי את השם; נשמתי תחיי בגלל אותך. בראשית 12:11-13

מדוע אלוהים בחרה לספר לנו היבט זה של המסע של אברם היה תמיד מבלבל אותי. אף-על-פי הסיפור הזה של אברהם לא אמר לנו עדיין הגיל של ושרי, בהמשך אנחנו מוצגים זה עשר שנים צעיר יותר אברם ושרי. אברם היה בן 75, כשהחל המסע שלו. זה יהפוך ושרי לפחות 65 כאשר הם במצב לגבולות מצרים. איך זה כי אישה בת 65, הוא כל כך יפה, כי אברם הייתי חושש שאנשים אחרים ירצו להרוג אותו בשבילה?

זה קרה, כי כאשר אברם היה בא למצרים, המצרים ראו האישה שהיא מאוד הוגן. גם נסיכי פרעה ראה אותה, לשבח אותה לפני פרעה: האישה נלקחה לבית פרעה. בראשית 12:14-15:

המילול' לשבח מוגדרת בתור: לאמץ מישהו או משהו כמו להיות ראוי אישור. לכן, הנסיכים של פרעה, ילדיו, ראיתי ושרי, אם מדברים על היופי שלה אל פרעה, הוא שלח אותה לפניו.

התחננו הוא אברם טוב למענה: והיה לו כבשים, שוורים, והוא ישבנים, ו *menservants*, משרתות, ואת התחת היא ואני גמלים. בראשית 12:16

פרעה ניסה לקנות ושרי של אברם, חושב שהיא הייתה אחותו של אברם.

האדון מנגע פרעה את ביתו, עם המכות נהדר בגלל אשתו של אברם ושרי. פרעה בשם אברם, ואמר "מה זה. זה מה עשית לי? מדוע אתה לא תגידי לי שהיא לאשתך? למה סדיסט אתה?" היא אחותי? או אני יכול היה לקחת אותה לי לאישה: עכשיו לכן הביטו לאשתך, קח אותה, ולך שבדרך. ואת פרעה ציווה על אנשיו לגבי אותו: הם שלחו אותו משם, ואת אשתו, ואת כל מה שהיה לו. בראשית 12:17-20

בחודש זה, פרעה מנסה לסחור עם אברם להפוך ושרי פרעה אשתך, עדיין אברם שומר על הסוד שלו כי היא למעשה אשתו של אברם. כאשר פרעה יגלה את האמת, הוא כועס, גירשה אברם ואת כל זה שלו, מחוץ למצרים. אני חושב כי אברם הכניס את עצמו בסיכון גבוה יותר שנרצח? עי הזעם של פרעה, מאשר אם הוא לא שיקר בקשר אליה.

לקח אלוהים לנו

אני תמיד הייתי מבולבל למה אלוהים יכלול את הסיפור הזה כדי לקרוא. אבל יודע שאני לקחתי את הזמן כדי לשבור אותה; אני רואה כמה סיבות למה. הסיפור הזה מראה איך לשקר או מתן עדות שקר מביא על השלכות רעות, כי אברם היה דובר אמת מן ההתחלה הוא היית מונע את זעמו של פרעה.

סיפור זה גם מראה משהו כבר דיברתי על מחקר זה התנ"ך, וזה כי תרבויות אחרות זה תסגדו אלוהי היקום עדיין יש סט של המוסר דומה לזה אשר אלוהים דורש הקדושים שלו. בסיפור זה, פרעה תערוכות כזו מוסריות, אשר לכך שזה מעשה שגוי לעסוק ניאוף, אף-על-פי המצרים של אותה תקופה הם כמו פגאני ככל שתוכל להשיג.

זאת בעקבות עם הצהרה כי למרות לך להשיג מוסריות אותו כמו אלוהים, לא נושעת מאת שלך עובד לבד; אתה עדיין צריך לתת סגידה לאלוהים כמו שאלוהים ציווה. אולי זו, השיעור אלוהים הוא חושף אותנו לתת לנו את הסיפור הזה.

ממצרים

אברם עלה מחוץ למצרים, הוא ואשתו ואני כל כך, והוא הרבה איתו, לדרום. בראשית 13:1

אם תסתכל על המפה של האזור, על אברם לבוא ממצרים מן העיר של Memphis, שהייתה הבירה העתיקה של מצרים, הוא היה לטייל מצפון-מזרח, ולא דרומה. אני יכול רק להניח כי גם בתרגום הטקסט המקורי שמישהו קיבל את הכיוון הלא נכון, או מה הוא אברם חזר לשטח הדרומי של האדמות של כנען, זה אומר כי המחבר של הסיפור הזה השתמשו העיר ירושלים לבין נקודת התייחסות, לא את העיר של Memphis.

אברם היה עשיר מאוד של הבקר בכסף, זהב. והוא נסע למסעות שלו מהדרום אפילו בית אל, מקום שבו האוהל שלו היה בהתחלה, בין בית אל חי; מקום ההוצאה המזבחה, שהוא עשה שם בתחילה: ואת שם אברם נקרא על שם האל. בראשית 4-13:2

ממצרים, אברם חוזר אל ההר שאני מציע להיות בסופו של דבר האתר של ירושלים, בעת שהותו שם נותן תפילה לאלוהים שוב. הבא תשעה פסוקים אלה יש שום נגיעה מה אני נותן דיון, אז אני לקפוץ קדימה.

ויאמר ה' אל אברם, אחרי זה הופרד ממנו "להרים את עיניך עכשיו, ותראה המקום שבו הנך צפונה, דרומה, מזרחה, ואת מערבה: על כל הארץ אשר אתה רואה, לך אני אתן את זה, ואת זרעך לנצח! בראשית 13:14-15

עוד פעם שאלוהים מבטיח קרקע אברם. מן הפסוקים שלא כללה, זה את ההבנה שלי, כי אברם הוא עדיין עובד על ההר כאשר אלוהים הופך את ההבטחה הזו. אף פעם לא הייתי בישראל, כך שאין לי מושג כמה גבוה שההר הזה יושב מעל האדמה שמסביב, אבל אני רואה אברם כמו עמידה על גבי ההר מסתכל לכל הכיוונים ממנו ואני רואה שכל מה שהאל הבטיח לו.

אני אגרום זרעך כעפר הארץ: כך שאם אדם באפשרותך למספר את האבק של הארץ, ואז יהיה זרעך גם להיות ממוספרים. בראשית 13:16

עוד פעם שאלוהים מבטיח אברם כי הזרע שלו ימוספרו כמו גם האבק של הארץ, עדיין, בשלב זה, אברם עדיין יש ילדים, ושרי תעקור. בשבילי, זה, נותן תמיכה להבנה שלי כי זה לא דם צאצאי אברהם או יעקב, זה אלוהים מתייחס כמו הזרע שלהם, אך למי שמאמין כמו אברם את המילה, ההבטחות של אלוהים.

להתעורר, הליכה דרך היבשה את האורך, את רוחב היריעה של זה; כי אני אתן את זה לך. בראשית 13:17

אז אברם להסיר את האוהל שלו, ולא בא וישב מישור של אשל אברהם, שהוא בחברון, בנה שם מזבחה על ה'. בראשית 13:18

עוד פעם אברם בונה מזבחה לה, ובכך מקומות עוד גבול האדמות הבטיח לו ע י אלוהים.

הצלת לוט

מספר הפסוקים הבאים אינם נדרשים להגיע לנקודה שאני כותבת עליו, אז רק יתן סיכום של מה הם, אבל אני מייעץ לך ללכת התנך ולקרוא אותן במלואן את עצמך.

אברם ביסס את עצמו בתחום בחברון, הנמצא באזור כללי של הערים סדום ועמורה. המלחמה פורצת בין שתי הערים, שבאותה תקופה היו מאוד עשיר בסחר מלח, מלכים מקומיים אחרים. בהתחלה, אברם הוא נייטרלי הלוחמים. התוצאה הסופית של

מלחמת סדום ועמורה מובס, לקחת מלכים אחרים כמו כופר של העושר של שתי הערים כמו גם לוט אחיינו של אברם, וכל זה שייך לו. אברם שמעה הרבה והרכוש שלו נלקח כחלק שלל המלחמה, הוא בנה צבא קטן של המשרתים שלו והלכתי לשחרר הרבה מהשובים שלו.

והוא הביא את הסחורה, גם הבאתי שוב את לוט אחיו, הסחורה שלו ואת הנשים גם, ואת האנשים. ויצא מלך סדום לפגוש אותו אחרי שחזר הטבח של כדרלעומר ושל המלכים שהיו איתו, בעמק שווה, אשר הוא דייל של המלך. בראשית 14:16-17:

כמו פסוקים אלה מציעה, אברם וצבאו קטן, לא רק הביס את המלכים אחרים, אבל טבחתי בהם. מלכים אלו הביס שהצבאות המשולבים של סדום ועמורה, עדיין אברם עם 318 היחידה בצבא שלו היתה אפשרות תשחוט אותם. זוהי עדות כוחו של האל עם מי אלוהים נותן לו הבטחות ועם מי יש לי אמונה ההבטחות הללו.

הכומר של האל הגדול מכולם

מלך שלם של סאלם הביא לחם ויין: הוא היה הכומר של האל הגדול מכולם. בראשית 14:18

פסוק זה עוד פעם מפתיע אותי. עד לקראת פסוק זה חשבתי כי אברם היה הפטריארך הראשון של פולחן האל האמיתי, אבל פסוק זה אומר לנו כי פולחן האל האמיתי כבר נקבע, כי המלך של סאלם היה כומר בשירות האל הבריאה.

אברם לא הגיעו לארץ כנען; הוא גדל בעיר שלך, שנמצאת דרומית מזרחית מסופוטמיה. מאוחר יותר בחייו אביו העביר את משפחתו העיר של הרן אשר בצפון-מערב מסופוטמיה. מה שאני מנסה להצביע, הוא שיש לו שום קשר עם פולחן אלוהי היקום שהתקיימה ככל הנראה בהאדמות של כנען לפני שהגיע לשם כבר הוקמה.

. אז אצטרך לשאול את השאלה, "למה אלוהים בחר אברם, כאשר אין ספק היו אחרים בארץ כנען כבר נתן לסגוד לו." אני יכול לחשוב על תשובה אפשרית. למרות אלה של כנען ידע של אלוהים נתן לו את פולחן, הם היו לא טהור זה פולחן, ואילו אברם חשף שהוא טהור, גם בלי חיים של מסורת וידע.

למה אלוהים בחר אברם

אברם בא ממשפחה של אומנים, שעשה שלהם הכנסות גילוף ופיסול דמויות המתארים האלים פגאניים רבים של אדמות מסופוטמיה. לפי הסיפור, אברם כרגע סיים כזה סמל, והצבתו היה על המדף בחזית החנות שבה המשפחה שלו עבד. כפי שהוא היה הצבתו על המדף, מישוהו ראה את הסמל, והוא מיד רכש אותו. הבוק פתאומית של ידע בא אל אברם. האיש הזה הולך לקחת את סמל הבית, ומניחים אותו על מדף נקודת כבוד, הוא אז ברך ולהתפלל אליו. אברם הבין כי הוא היה בעל מבנה הסמל מחתיכת אבן, אז איך יכול להיות זה אליל, ואז לבד? איך זה יכול להיות ראוי להיות סגוד? עם ההבנה הזו, אברם החלו לחפש האל האמיתי. לילה אחד מסתכל בשמי הלילה, אברם ראה את כל הפלא של השמים, וידעתי שיהיה שם איפה יהיה אלוהי האמת, אז הוא התחיל לדבר השמיים, לבקש מאלוהים יחשוף את עצמו אליו.

אברם היה מטבעו שלו אדם מוסרי, ולא היה נדיר בעם של האזור, אז אלוהים הבחין אותו על זה, אבל כאשר אברם החלה לחפש את אלוהים ישירות, ואז נותנים תפילה לאלוהים, האל הועבר באהבה כלפי אברם.

אני יכול לראות איך אלוהים למצוא מישהו טהור באמונה בארץ שלא ניתן לסגוד לו, כי הוא החליט לשלוח אברם במסעו כנען. בדרך זו, הוא יעניק אברם חיבור של פולחן הוקמה, אבל יותר לחשוף בפני אלה כנען, טוהר האמונה של אברם. בדרך זו אלוהים משתמש אברם בתור דוגמא לכל מי מחפש את אלוהים.

הוא (המלך של סאלם, מלכי-צדק) ובירך אותו, ואמר, "מבורך להיות אברם של האל הגדול מכולם, והאלוהי שמים וארץ: ומבורכות להיות האל הגדול מכולם, אשר טענה העבירה אויבך ידך! הוא נתן לו *tithes* של כל. בראשית 14:19-20

המלך של סאלם לפחות מזהה את היד את אלוהים היה התבוסה של מלכים אחרים, איך אלוהים יש תמיהות אברם בחסדו של אלוהים.

המילה **מעשה** מוגדרת על-ידי במילון Encarta כמו: עשירית של הכנסה של מישהו או לייצר בהתנדבות שילם התמיכה של כנסייה או הכמורה שלו. זה מעל פסוק ולכן אומר לי, כי אברם נתן המלך של סאלם, הכומר של האל הגדול מכולם, עשירית מההכנסה שלו. השאלה היא איזו הכנסה? כפי שתראה הבאים, אברם מרוויח כלום מן הסכסוך שלו עם המלכים אחרים.

משמעות חלופית האמור לעיל הוא כי אברם שהתקבלו מעשר תבואה את מלכי סדום ואת עמורה האלה מלכי אחרות באותו האזור. אני רואה את זה בתור פרשנות אפשרית בגלל אלה תודתי מלכים להרס של אברם של אויביהם.

מלך סדום ואמר אברם'. *תן לי את אותם אנשים, ואתה לקחת את הסחורה השמר לך.* בראשית 14:21

למרות מלך סדום היה להיות מובס על ידי מלכים אחרים, לכן נתן לא סיוע אברם כאשר אברם. נלחמתי עם מלכים אחרים, מלך סדום עדיין צפוי כי אברם היה נותן חלק השלל שלו אליו.

אברם אמר למלך סדום'יש להרים את היד שלי על ה', הנעלה ביותר. אלוהים, את דיבוק של שמים וארץ, שאעשה זאת הערה קח משרשור אפילו כדי *latchet* הנעל, כי אני לא אקח שום דבר מעודך, שמא אתה *shouldest* אומר, הכנתי אברם עשיר: להציל רק את מה הגברים הצעירים לאכול, ואת החלק של האנשים אשר ליווה אותי ענר, שלא, אשל אברהם; תן להם לקחת החלק!" בראשית 14:22-24

אברם מגיב ביידוע מלך סדום שכבר יש אין השלל, אברם לקח ששום דבר לא כבר היה שייך לו, כלומר שלו לזוט אחיינו כל החפצים ואת משרתיו.

האמנה רסן הראשונה

היו שלושה ראשי הבריתות כי אלוהים עשה עם המין האנושי.

האמנה הראשונה היה האחד שהוא עשה עם אברהם למען את בנו יצחק; כי אברהם האמינו את ההבטחות בדבר אלוהים.

האמנה השנייה ואז הוא המשך הרחבה של האמנה הראשונה, אשר נעשתה עם Moses, לעם ישראל; כי יעקב היה להתגבר על

חטאיו, והצלחתי היה תשובה ומחילה מאלוהים, אחיו של יעקב, וכן כי שנים עשר בני יעקב התגבר על חטאיהם ימחלו על ידי אלוהים.

השלישית. הפינאלה האמנה אשר היא מתמקדת שיש חוקי האל שנכתבה על ליבנו, המתייחס כל הפולחן נכון שהוקמה דרך אברהם, יעקב, כמו גם הקבלה שלנו, תורתו של ישו המתייחס שלנו חובק של מוסר האל, והעבודה שלנו עושה מוסר האל את המוסר שלנו.

האמנה הראשונה יצא האמונה של אברהם או שנאמר "**אמונה**" מילה, הבטחות של אלוהים, אף-על-פי ההיגיון הציע כי ההבטחות היו בלתי אפשרי להגשמה. אברהם האמין בדבר אלוהים למרות כמה הם. אולי נראו לאחרים או אפילו אולי אברם בעצמו. אחרי הדברים האלה המילה של אלוהים בא אברם בחזיון, אומר "אל תפחד, אברם: אני המגן שלך, שכרך גדול יותר מדרישת. ולראות אברם אמר, "אלוהים, ווילט מה אתה נותן לי, אלך חשוכי ילדים, והוא שאחראי על הבית שלי זה אליעזר דמשק? בראשית 15:1-2

כפי שכזכור, אברם היה 75 כאשר הוא החל את מסעו, הגרסה שלי של התנך James המלך סיפר לי בזמנו שהוא מתכנן, שזה היה בסביבות 1920 לפנה ס, כי לקח המלחמה עם המלכים אחרים של האזור של כנען המקום בשנת 1917 לפנה ס בערך, בזמן את השיחה עם אלוהים עם שני הפסוקים הנ ל מתקיים בין אלוהים אברם, זה בסביבות 1913 לפנה ס. זה יהפוך את אברם בן 82.

ואת אברם אמר: "הביטו, לי אתה hast ניתנה שום זרעים: הלא, אחד נולד בבית שלי הוא הירוש שלי". בראשית 15:3

בן מובטחת

בגיל 82, אברם עדיין יש אף ילד לא הבן להיות יורשו, אשר, אני מניח, איך אברם מגדיר את הזרע שלו. כפי הראיתי לעיל, הזרע של אברם אינו צאצאיו דם, אבל כל מי, כמו אברם תהיה דת, מילה, הבטחות של אלוהים, דרך אמונתם אלוהים לבצע את מה שהוא מבטיח.

הביטו, המילה של אלוהים בא לו, אומר, "זה לא יהיה הירוש דע; אבל זה יבוא המעיים שלך יהיה הירוש דע. בראשית 15:4

זה דבר אחד להביט אל העתיד ולראות המון אנשים בכל אמונה וסגידה האמיתי, אך כדי להשיג את העתיד הזה, הידע של אלוהים צריך להיעשות באה לידי ביטוי ומוחם של האנשים. זה בדרך זו שאלוהים נתן הבטחה נוספת אברם אברם יהיה בן והוא יבוא הלאה מן המעיים שלו אברהם.

הוא הביא אותו הלאה בחו ל, ואמר, "תסתכל עכשיו לעבר השמיים, ולספר את הכוכבים, אם תהיה מסוגל צריכים למספר אותם! והוא אמר לו האלהים' כך זרעך אהיל! בראשית 15:5

זו הפעם השלישית כי אלוהים עשה את אותה הבטחה אל אברם; כי זרע אברם יהיה גדול שהם מעבר היכולת לספור.

והוא האמין האל; הוא (אלוהים) ספר זה (על האמונה) אליו למען הצדק. בראשית 15:6

שוב אברם מאמין ההבטחה של אלוהים. אני לא רואה בדפים האלה כי אברם אי פעם הפסיק להאמין שאלוהים רק כי שבע או שמונה שנים חלפו מאז ההבטחה הראשונה אברם עדיין ללא בן, ויש עדיין אפילו אז, אברם מאמין שאלוהים ייתן לו בן, אף-על-פי שהוא ואשתו שרי הן. מעבר לכל הגילאים הילד הנושאת.

החלק של אלוהים של האמנה

ויאמר לו; אני ה' הביא אותך מתוך שלך של *Chaldees*, לתת לך את הארץ הזו כדי לרשת אותי. בראשית 15:7

זוכר: אלוהים הבטיח אברם כל השטח מנהר פרת דרך לערב, דרומה אל נהר הנילוס, מארץ מצרים. אני רוצה לכוון את זה החוצה. כך תוכל להבין, כי אין זמן בהיסטוריה יש זרע אברם, לעם ישראל שנערך אי פעם שליטה על כל השטח הזה. הסיבה לכך היא זו נבואה של אחרית הימים. באחרית הימים, אחרי השטן הובסה, ואז הזרע של אברם, אלה המאמינים הבטחות ואת האלוהים דרך אמנה וביטחון זרע יעקב, מי היה להתגבר על חטאיהם, לוקח חזקה על כל השטח הזה.

ואמר (אברם), אלוהינו, לפיה אני וידעתם כי אני יירשו אותי? בראשית 15:8

הוא (אלוהים) אמר לו האלהים'קח אותי עגלה של שלוש שנים, עז היא בת שלוש, אייל בן שלוש שנים של יונה ואת יונה צעירה.

בראשית 15:9

תחילתו של האמנה

היום, כשאנחנו נכנסים חוזה עם אחר, נמשוך את ניירות עם כל ההיבטים השונים של ההסכם, ואז שני הצדדים לחתום על המסמכים, כדרך השלמת העסקה. זה לא היה אפשרי בשנת 1913 לפנה ס או עם אלוהים, אז אלוהים יזום אלטרנטיבה חתימת מסמכים.

הוא לקח לו כל אלה, ולא חילק אותם באמצע, והניחה כל תכשיט אחד נגד השני: אבל הציפורים חילק הוא לא. בראשית 15:10

בזמנים העתיקים, העושר של אדם נמדד לפי המספר של בקר, כבשים, עיזים, וכו' הוא בעל. מאת בונים המפורטים לעיל, לאחר מכן ששוחטים אותן כקורבן, אברם נותנת תשלום חלקי תמורת ההבטחות של אלוהים, תחליף לשם חתימת מסמכים כדרך המאשר את החוזה.

עופות ירד על הגויות, אברם הסיע אותם משם. כאשר, השמש שקעה בשינה עמוקה נפלה על אברם; ו, הלאו, אימה של חשכה

גדולה נפלה עליו. בראשית 15:11-12

לאחר הגדרת אלה חיות מתות כמנחה לאל, היום עם התקדמות על מספר שעות ללא הסכמה לכאורה על ידי אלוהים של ההנפקה. כאשר הציפורים נפלו על הגויות אז לאכול אותם, אברם ומה עשיתי. גירשת אותם משם. לאחר זמן אברם גדל עייף, ונפל בשינה עמוקה, שם קיבל חזון על ידי אלוהים.

זוכר עם אדם: אלוהים גרם לו ללכת בשינה עמוקה ולאחר מכן כשהתעורר, אלוהים הציג אותו עם איב, את אשתו. אני

רואה את זה בתור מצב דומה. אברם שאל האלוהים, "מתי יהיה לי בן, כדי להיות היורשת שלי?" בשינה זה אלוהים אז הוא משיג מה שמוטל עליו כך אברם יכול אבי הילד. זוהי רק דעתי, אין שום דבר בהיסטוריה או בכתובים שנותן תמיכה לזה חוץ הפסוק הבא.

ויאמר אברם'דע של ערבויות כי זרעך יהיה זר בארץ אינה שלהם, ולא ישא להם; הם יהיה להכריע אותם ארבע מאות שנה; ואני גם אותה אומה, מי הם אשרת, אני ישפוט; לאחר מכן יהיה שהם יצאו עם חומר נהדר" בראשית 15:13-14

המילה **ערבות** מוגדרת בתור: מישהו החונך כי חובותיה של אחר יזכה במקרה של מחדל, התנאי או איכות של להיות בטוח. הפסוקים הנ"ל נותן הנבואה של הזמן, כי יעקב ועל הצאצאים שלו יפלו תחת העבדות במצרים 400 שנה, כאשר הם נמצאים סוף סוף משעבוד הזה יהיה להם חומר בדרך של עושר.

חייבים ללכת לבית אבות מלכותך בשלום; ואזי אתה לקבור בגיל מבוגר טוב. אבל בדור הרביעי הם תבוא לכאן שוב: כי אשמת האמורים עדיין לא מלאה. בראשית 15:15-16

אלוהים אומר אברם של אירועים עתידיים הנוגעים את הזרע שלו. זה לא יתרחש עד זמן רב לאחר אברם נכנסה הקבר שלו. זה ניבוי של הזמן, כי ילדים של יעקב, נכדו של אברם, שיהיו עבדים במארץ מצרים במשך ארבע מאות שנה. ואז אלוהים מוסיף נבואה זו כי ילדים של ג'ייקוב יגיע חזרה ממצרים עם עושר גדול, אפילו אם הם היו עבדים.

אלוהים גרם הבטחות על אברם, אבל אף אחד מעל אלוהים אשר יכולה לקחת אחריות של אלוהים סיום החוזה, אם אלוהים צריך ברירת מחדל, אז אלוהים חייב לתת ערבות עצמו. מטרה זו מושגת על ידי כבוד לאישיות מוסרית של אלוהים, כי כאשר הוא הבטחה, אלוהים ימלא אותו עד תומו ולאחר שהוא הוא כבודך מחייב לעשות את זה.

בעידן זה של זמן לחיות, כבוד אישי של אדם אובד אבל עם כל תכונות אישיות לא מוסרית אשר הגברים של היום, וחי. אבל, בזמן של אברם, כבודו של אדם היה חשוב לו יותר את חייו. אז למען אלוהים כדי לבצע כזה התחייבות אברם היה מספיק עבור אברם לקבל ולהאמין.

זה בא, זה, כאשר שהשמש שקעה, היה חשוך, והנה תנור עישון, ותעודת מנורה דולקת בין החתיכות. בראשית 15:17

לבסוף, אחרי השמש ירדה היה חשוך, החלקים של החיות המוצעים נאכלו על-ידי אש, הנגרמת על ידי אלוהים. זה אלוהים מראה שלו קבלה של ההנפקה, הסכים כי אברם קיבל חלק האל האמנה כפי מאויתות על ידי אלוהים, ובכך איטום החוזה ביניהם.

אלוהים נותן קרקע

באותו יום האל ברא ברית עם אברם, אומר, "בפני זרעך נתתי את הארץ, נהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת"; בראשית: 15:18

עוד פעם אלוהים הקולות שלו חלק ותרומה האמנה, הדברים האלה. אלוהים מבייח בתמורה ההבטחות הוא ידרוש של אברם להפוך את חלקו בהסכם. עוד פעם אחת אני רוצה שתבין כי אין זמן בהיסטוריה לעם ישראל או בני יעקב פעם השתלט כל האדמות שגבה אברם. בגלל זה היא לא נתנה עם דם צאצאי אברהם אבל למי באחרית הימים אאמין האלוהים כמו אברהם, זה לאלוהים הקדושים של ארץ זו תינתן. זה הקדושים של אלוהים כי הם זרע של אברהם, בני ישראל.

גן של Eden

זה יכול להיות מעניין לך כי הגבולות של אדמות אברהם שגבו את הזרע שלו זהים בעיקרם זהים לגבולות Eden של גן

כמתואר:

ו נהר יצא Eden להשקות את הגן; משם זה היה נפרדו, והפך לתוך ארבע ראשים. השם של הראשון הוא Pison: כי הוא זה אשר compasseth ארץ חוילה, איפה יש זהב; הזהב של האדמה טובה: השלישי הוא bdellium ואת האבן שוהם. והשם של הנהר השני הוא הגיחון: אותו דבר זה compasseth את כל הקרקע של האימפריה האתיופית. והשם של הנהר השלישי הוא Hiddekel: כי הוא זה אשר גת מזרחה של אשור. נהר הרביעי הוא פרת. שהאל לקח את האיש, הכניס אותו למצב גן של Eden להלביש אותה, לשמור על זה. בראשית 2:10-15

זה גורם לי לתהות אם ההר שעליו נבנים ירושלים ובית המקדש הוא מקום קדוש, הסיבה שזה איפה אדם פעם abode, מאיפה הגיע אלוהים לתקשר עם אדם יום אחד בשבוע, היום השביעי הקדוש, יום השבת.

בן נולד

שוב פעם, הייתי קופץ קדימה כמה פסוקים, אבל שוב אני ממליץ לך לקרוא את הדפים האלה מן התנ"ך, כך תוכלו להבין מדוע הגר נותנת אברם בן קודם לא סארי.

הגר ותחשוף אברם בן: אברם בשם של הבן שלו השם, אילו הגר חשופות, ישמעאל. אברם היה לפני שמונים ושש בן שנה, כאשר הגר חשופים ישמעאל אל אברם. בראשית 16:15-16

כפי שאתה ודאי זוכר מן הפסוקים כי לא אכלתי, הגר היה האמה לאשתו של אברם ושרי, ושרי שאינה מסוגלת להעניק אברם בן נתן האמה שלה אברם בתור הפילגש שלו, וזה היה ממנה כי נולד בנו הבכור של אברם.

ציון הוא עשרים שנה, אז הציון 4 הוא שמונים שנה, ועוד שישה, אז אברם הוא בן 86 מתי נולד ישמעאל. ההבטחה של אלוהים זו הנתינה אברם, בן התגשמה או יש את זה.

אברם אמר אלוהים להיות מושלם

כאשר אברם בן תשעים שנה תשע, ישוע הופיע אברם, ואמר לו, "אני האל; התהלך לפני והיה מושלם. ואני יעשה את ברית ביני לבין הריני, יתרבו עליך מאול!" בראשית 17:1-2

אברם הוא בגיל 99. שאלוהים מדבר אליו בפסוק זה, אשר תגרום בן ישמעאל 13 שנים. אי פעם חשבת על מה אלוהים אומר כשהוא אומר אברם יהיה מושלם?

הגדרת מושלם

המילון מגדיר **מושלם** : ללא שגיאה, פגמים או תקלות, מעולה או אידיאלי בכל דרך. באיזה אופן ואז אלוהים רוצה אברם יהיה **מושלם**? התשובה היא, באופן כי אברם סוגד לאל, בדרך המוסר של אברם את מראות על מוסריותו של אלוהים. זה איך אלוהים מגדיר את השלמות. אלוהים שואל זה של אברם ושל הזרע שלו, שזה מי מושלמים שלהם אהבה וסגידה, אשר זרע אברהם.

תן לי לתת לך ההגדרה שלי של מה שאני מאמין הוא האל הצפי שלי להיות מושלם הוא. זה מרכזי על הדיבר הראשון של ישוע, "**אהבת אלוהים, עם כל הלב, הנשמה, ולנפש כוח.**" כדי להשיג זאת, עליך להסיר תחילה את עצמך מכל החטאים. זה יכול להתרחש רק אם אתם יודעים איזה חטא, חטא מוגדר בעשרת הדברות.

אברהם נושא את עשרת הדיברות

כל זה אומר לי דבר אחד; אברם היה צפוי של אלוהים לשמור על עשרת הדיברות. כפי שאתם יודעים, עשרת הדיברות לא ניתנו לנו עד Moses, נכון? . למען האמת, עשרת הדברות היו קיימים תמיד; הם פשוט היו לא ונערכו (רשום) עד Moses. כפי אני חייב שמוצג להסבר שלי על עשרת הדיברות, ישנם שני היבטים או חלקים להם; ארבעת הראשונים לתת הוראות לגבי איך אלוהים מצווה כי אנחנו סוגדים לו, ששת האחרונים נותן הדרכה לגבי הבסיס המוסרי אנחנו חייבים להשיג, אם ברצוננו להיות אחד עם אלוהים. יהיה **מושלם** באמונה באלוהים דורשת לשמור על כל עשרה עשרת הדיברות. כשל בידיו של עשרת הדיברות הוא זהה כשל מלהיות **מושלם**. כי אלוהים אומר לנו כי אברם היה מושלם, מספרת כי אברם המשיך גם עשרת הדברות, שנים לפני שהם היו כבר ונערכו Moses שגבו לעם ישראל.

אברם נפל על פניו: אלוהים דיבר איתו, אומר: "הביטו, האמנה שלי עמך, ואתם תהיו אב של עמים רבים!" בראשית 17:3-4

כי אברם נופל על פניו, הוא מראה את הקבלה שלו הסמכות של אלוהים מעליו. כאשר אתה תשפיל את עצמך אתה מראה שאתה מכבד בה לפני מי אתה כנוע. אברם משפיל את עצמו לפני אלוהי היקום, ובכך מציג שלו בכבוד ובאהבה לאלוהים.

אלוהים שינוי שם אברם לאברהם

וגם לא יהיה שמך אף יותר להיקרא אברם, אבל ושמך יהא אברהם; אבא של עמים רבים הבהרתי לך. אהפוך אותך העולה פורה, ו.

אגרום האומות עלייך, מלכים יצא לך. בראשית 17:5-6

אקבע את האמנה בין אותי, אותך ואת זרעך לאחר הריני בדורות שלהם עבור אדונינו, להיות אל לקריאתי, וכדי זרעך לאחר עליך.

ואני אתן לך, וכדי זרעך לאחר אותך, האדמה אתה איפה זר, כל לארץ כנען, על אחזקה נצח; ויהיה האל שלהם. בראשית 17:7-8

הגדרת פולחן

ואני יהיה האל שלהם: מה צריך לעשות כדי להיות אליל לגברים? אם לא תתן פולחן כפי נצטווה על ידי האל, אז שאלוהים הוא לא האלוהים שלך. רק אלה שנותנים הפולחן הנכון למעשה מחפשים שאלוהים בתור האל שלהם.

בתור שכזה, רק על ידי מתן "**True ו הפולחן הנכון**" אלוהי היקום אתה מראה כי הוא האלוהים שלך. מכיוון שאלוהים נתן לנו מצוות לגבי איך אנחנו צריכים לתת את הפולחן הזה, אנו חייבים לציית מעשרת הדיברות, אחרת איך הוא יידע שזה לו כי אנחנו נותנים הפולחן שלנו?

אם האל בחרת פולחן פסל או איזה פסל וכל תמונה אחרת, ואז זה באמת לא משנה איך בחרת לסגוד לו. כי הוא לא חי ויש לו שום טיפול בדרך זו או אחרת. אבל החיים אלוהי היקום, והוא גם כושר חישה, למי אכפת, פקודות. לכן, זה הכרחי כי אתה נותן פולחן אלוהי היקום בדיוק כפי שהוא מצווה. אם אתה או מסוגלים לתת פולחן אלוהי היקום בדיוק כפי שהוא פקודות, ואז אתה יכול גם לתת פולחן אליל פגאני. אלוהים אומר לנו, אתה אוהב אותי או שאתה שונא אותי, אין דרך ביניים.

החלק של אברהם של האמנה

ואלוהים אמר לאברהם, "אתה ואזי לשמור. על האמנה שלי. לכן, אתה, ואתה זרעך לאחזר הריני בדורות שלהם. זה שלי אמנה, לפיו ye תשמר, בין אותי ואת זרעך לאחל' כל ילד גבר ביניכם יהיה למול! יה האם למול את בשרם של שלך אל תדאג; זה יהיה רכיב token של האמנה בין אני ואתה. בראשית 17:10-11

אני רוצה שתיתקח הערה של המילה "**אסימון**". זה אומר לי, כי ברית המילה היא כמחווה סמלית. זה לא משהו אחרת של העמים של אדם שאי פעם עשה. בסמל היהודים ובכך מעובדים ייחודי בין אומות העולם. כאשר אדם מהול, היא תזכורת קבועה זה הוא לא יכול להתעלם כי הוא כפוף לתורת האלוהים. במקרה של ישראל, הם כפופים השלמות באותו שהטיל אלוהים על אברהם, אשר בידיו של עשרת הדברות.

יה למול את בשרם של העורלה שלך; זה יהיה אסימון (סמל) של האמנה בין אני ואתה. הוא מת בגיל שמונה ימים יהיה להיות נימול ביניכם, כל ילד גבר בדורות שלך, הוא שנוולד בבית, או לקנות בכסף של כל זר, אשר אינה של זרעך. בראשית 17:11-12

כי הוא יליד ביתך, והוא הוא קנה בכסף שלך, כנראה צריך למול: האמנה שלי יהיה גופכם עבור אדונינו. ואת הילד גבר נימול את בשרו של העורלה שלו לא מהול, הנשמה יכרת מן האנשים; הוא הציע האמנה שלי שבורה בראשית 17:13-14

אלוהים שינוי שם ושרי לשרה

ואלוהים אמר לאברהם, כפי ושרי לאשתך, אתה ואזי לא קורא את השם שלה, ושרי, אבל שרה יהיה השם שלה להיות. ואני יברך אותה, להעניק לך בן גם עליה: אני אברך אותה, וכן שהיא תהיה אמה של מדינות; המלכים של אנשים יהיה שלה. בראשית 17:15-16

אברהם נפל על פניו, ולא צחק, ואז אמר בלבבו; "ילד יולד לו כי הוא מאות שנים? תעשה. שרה, זה תשעים שנה, דוב?" אברהם אמר לאלוהים, "O ישמעאל אולי חיים לפניך!" בראשית 17:17-18

. אני לא בטוח אם אברהם מבקש כי אלוהים לא לתת לו בן נוסף, אומר אלוהים, למה הוא לא ישמעאל, לא היורש שלי? לחלופין, ייתכן כי אברהם, הידיעה והאמונה כי אלוהים יעשה כפי שאלוהים אמר שהוא יעשה, ולכן הוא מודאג לגבי ישמעאל הוא הבן של פילגש, הואיל ויולד הבן החדש של אשתו, ולכן יורש לגיטימי. ברור לי מן המחקר שלי על סיפורו של אברהם, כי הוא אהב את ישמעאל, ולכן לא רצה ילד חדש לבוא בינו לבין בנו אחד הוא כבר אהב.

ואלוהים אמר; "שרה לאשתך יישאו אותך בן אכן; אתה ואתם קוראים את שמו יצחק. ואני אקבע את האמנה שלי איתו במשך אדונינו ועם זרעו אחריו!" בראשית 17:19

לאחר ששמע אברהם קול ודאגתו אלוהים ואז ומדגישה כי שרה אכן ייתן אברהם בן וכי השם שלו היא להיות אייזק, שזה יהיה עם יצחק, הזרע שלו, שאלוהים תרחיב את בריתו, לא ישמעאל בנו של פילגש.

אני רואה את זה כבעל משמעות גדולה יותר מאשר רוב עלול להבין. אלוהים אומר כי אישמעאל הוא בנו הלא-חוקי. ישמעאל הוא בנו של פילגש ואין כזוה על הלגיטימיות של בנו של אשתו של אברהם. זה מתייחס ניאוף. אף-על-פי שרה נתן לאברהם האמה שלה, זה עדיין מסתכם ניאוף.

זוכר: כאשר אלוהים נתן ערב לאדם להיות אשתו של אדם, אלוהים היה על ידי מעשה זה הגדרת הנישואים כמו להיות בין "איש ואישה אחת". כל הדתות האלה, לאפשר עבור הפוליגמיה הם בהגדרה זו, העוסקים בניאוף וככאלה נופל קצר של להיות בשלמות לפני אלוהים.

כאשר ישמעאל, שמעתי אותך: "ראו, אני ברכו אותו, יגרום לו פורה ואני יתרכו אותו מאוד; הנסיכים 12 הוא ארכיב, ואני אגרום לו לגוי גדול. בראשית 17:20

אבל את האמנה תקים עם יצחק, אשר שרה ישא לקריאתי הפעם קבע בשנה הבאה. שהוא הפסיק לדבר איתו, וניגשתי אלוהים מאברהם. בראשית 17:21

יצחק נולד

וביקרנו האל שרה כאשר אמר, האל עשה בפני שרה כפי שהוא דיבר. לשרה הגה, חשופות ואברהם בן בגילו המבוגר, בזמן הגדרת האלוהים אשר דיבר אמו. בראשית 21:1-2

אברהם קרא את שם בנו שנולד לו, שאותו שרה חשופים אליו, יצחק. אברהם למול את בנו יצחק להיות בן 8 ימים, כפי שהיה ציווה אותו. בראשית 21:3-4

אברהם בן מאה שנה, כאשר את בנו יצחק נולד לו. שרה אמרה'אלוהים הגולמיות גרם לי לצחוק, כך שכל לשמוע יצחקו איתי! היא אמרה"מי היה אומר לאברהם, כי שרה צריכים לתת לילדים כאלה, כי יש שנולד לו בן לעת זקנתו! בראשית 7-21:5

יצחק נולד לכן שנה אחרי נמול אברהם, אשר תגרום ישמעאל 14 כאשר אחיו נולד. אלוהים הבטיח אברם כי הוא ייתן לו בן, זה בן יהיה האבא של עמים רבים, הפטריארך של האמנה עם אלוהים. נולד ישמעאל, אין לי ספק כי אברהם הניח כי ישמעאל הגשמת ההבטחה, אך לאחר מכן אלוהים אמר "לא, לא ישמעאל, אבל יצחק יהיה היורש של האמנה."

בזמנו כאשר אלוהים אמר לאברהם זה, ישמעאל היה בן 13, אברהם אהב אותו כמו אב צריך לאהוב את בני בכורי, אז כאשר אלוהים אמר לו כי ישמעאל איננה היורש, זה ללא ספק המיוסרות אברהם. זה הזמן ותרבות, בן הניחו את העושר של האב המנוח, ולא היה אפשרות של בן נוסף מערערים את הירושה היה מקובל עבור האחים לנסות להרוג אחד את השני. אברהם היה אדם מוסרי, ו חובה ולכן היה מזועזע כי הבנים שלו ניגמר לשנוא אחד את השני. כמו ההיסטוריה מלמדת אותנו, הדאגה הזאת לא היה לשווא, אפילו היום, כמעט 4,000 שנים מאוחר יותר, בניו של אברהם, יצחק וישמעאל, עדיין נופלים אחד את השני.

הסבר זה של הסיפור של אברהם ואת האמנה הראשונה עם אלוהים הוא עדיין עוד דוגמה של איך התעוותו את סיפורי התנ"ך דרך ההיסטוריה. תמיד הייתי להבנתי נוער זה אברהם היה מאושר כאשר הוא היה הבטיח את לידת בנו יצחק, אך כפי שאתה רואה, זה היה חדשות כי הוא לא רצה לשמוע. הייתי גם של הבנת כי יצחק היה בנו אשר אלוהים הבטיח אברהם, אבל כאשר שרה נותרה עקרה היא נתנה לה האמה אברהם כמו פילגש. זה נכון, אבל נדמה לאברהם כי ישמעאל היה הילד אשר אלוהים הבטיח תחילה, ואז יצחק היה הבטחה שנייה. אברהם אהב את ישמעאל, הוא היה מרוצה לגמרי לתת לו להיות היורש שלו. עם ההבטחה של יצחק, אברהם ידע כי רק הכאב ואת השיח יהיה התוצאה. זו הסיבה מדוע אברהם ביקש מאלוהים! **O ישמעאל אולי חיים לפניך!** כפי שאתה יכול לראות, זה טיעון כי אלוהים לא נותן שרה ילד, כי אברהם רצה אלוהים קיבל ישמעאל כיוורש.

חטאיו של ג'ייקוב

כמו עם הסיפור של אברהם, להרגיש את זה בהקשר של מי יעקב היה, כך אתה תבין למה אלוהים שמו יעקב לישראל. יעקב היה שונה שם ישראל כי הוא התגבר על חטאיו, מתאחד עם אלוהים ועם אחיו. זה זה התגברות על חטאיו זה הכרחי כי אתה מבין זה הוא המפתח להבנת מה האמנה השלישי כל העניין. אני לא אדון על כל הפסוקים, רק אלה שיש להם שיכות על אופיים של יעקב.

יצחק היה בן ארבעים. כשהוא לקח רבקה אשתו, בתו של בתואל סוריה של Padanaram, אחותו של לאבאן הסורי. ו יצחק בהציבו האל לאשתו, כי היא הייתה עקרה: האל היה בהציבו אותו ואת רבקה אשתו הגה. 25:20 בראשית-21

תאומים, ובכל זאת, שונה

. ונאבק הילדים יחד בתוכה; והיא אמרה"אם כך יהיה, מדוע אני כך? היא הלכה לברר של האל. ויאמר ה' אל שלה;"שתי המדינות הן בתוך רחמך, שני מיני אנשים יופרד מן חלצי; אחד האנשים יהיו חזקים יותר מאלו של אנשים אחרים; הזקן אשרת הצעיר. 25:22

זוהי נבואה מצאצאיו של שני הילדים יצחק. יהי' **שתי מדינות** או שני אנשים ונפרדים. אני רואה את אלה כמו היהודים ואחרים האלה על פי של בהם אמונה כמו אברהם, איבדו את דרכם. אלה של יעקב נסעה למצרים, היו משועבדים, אלה שנשארו בארצות של הכנענים, היו בני דודים ליהודים אבל לא ניתנו עשרת הדברות דרך Moses.

אחד יהיה חזק יותר, אבל אין שום אינדיקציה איזה אומה או הילד תהיה חזקה יותר, והוא אומר את מדברת על כוח כוח פיזי או

רוחני?

לידת תאומים

מתי התגשמו ימיה כדי להיגאל, הביטו, שם היו תאומים ברחמה. הראשון יצא אדום, בכל מקום כמו בגד שעיר; קראו שמו עשיו. אחרי זה בא אחיו בחוץ, ולקח את ידו החזק על העקב של עשיו; שמו נקרא יעקב: יצחק היה לשישים שנה הישן (60 שנה) כאשר היא לחשוף אותם. 25:24 בראשית-26

כל אהוב-ההורה האחר

הבנים גדל: עשיו היה צייד ערמומי, איש שדה; יעקב היה אדם רגיל, מגורים באוהלים. יצחק אהב את עשיו, מכיוון שהוא באמת אכל בשר צבי שלו: אבל רבקה אהב את יעקב. 25:27 בראשית-28

עשיו מוכר שלו

ואת יעקב *sod pottage*: עשיו בא מן השדה, הוא היה חלש: עשיו, אמר ליעקב, "להאכיל אותי, שירותים, עם *pottage* אדום; באותו הזוה. כי אני חלש: "לכן קראו לו בשם אדום. בראשית 25:29-30

המילה **עשיו** היא המילה מתורגמת המילה העברית העתיקה **Ziyd** אשר כאשר אתה מחפש את זה אברו התנך אומר "**לראות אף** אשר נוסף מוגדרת בתור: נטישה, בהרתחה, בועה, וביצי או קצף. לי זה אומר כי יעקב היה לבשל משהו כאשר עשיו שהניעה אותו בשדה.

זה ניתנת תמיכה על ידי המילה **Pottage** אשר מוגדר כ: ירקות עבה או מרק בשר וירקות - התיאור הזה עולה לי תבשיל בשר ולא מרק.

האמור לעיל אומר לנו כי עשיו היה **חלש** ולכן הוא אומר יעקב להאכיל אותו. המילה **חלש** מוגדרת בתור: על סף להתעלף. להיות חלש או סחרחורת, להתעלף. וזה אומר עשיו את צייד, יצאו בשמש הקופחת כדי ארוך והיה חלש עד לנקודה של תשישות.

זכור: בתרבות שלנו של היום שלהם, יעקב היה אחיו הצעיר, ואת עשיו הראשון נולד בהנשמה יורש עושר של אביו. בדרך

כלל משמעות כי יעקב היה שכפוף עשיו. כאשר עשיו אומר יעקב להאכיל אותו, זה היה כמו זכותו הפקודה.

ויעקב אמר: "למכור לי את היום הזה את המולדת! ועשיו אמר: 'ראו, אני בנקודה למות: מה הרווח יהיה זכות אבות לעשות לי? יעקב אמר: 'נשבע לי את היום הזה; sware הוא לו: הוא מכר את בפני יעקב. אז יעקב נתן עשיו לחם, pottage של עדשים; הוא לאכול ולשתות, קם, נסע לדרכו: ובכך עשיו תיעב את המולדת שלו. העתודים בראשית-34

אני מרגיש את זה בתרבות הזו, יעקב אהב את אחיו, הוא נעלם לו ואני שניתנו לו על האוכל שלו גם בלי שיש כבר פיקד, אז בזה אני מרגיש כי יעקב הוא חסר רגישות למצב חלש של בריאות זה אח שלו היה ב, ולכן חסר רחמים, חמלה, כי איש אלוהים צריך. זה יכול להיות עם זאת, כי יעקב היה מעליב אותי עשיו כאשר עשיו נתן פקודה של יעקב להאכיל אותו, זה מסיבה זו כי יעקב מראה כזה חוסר רחמים.

במקום זאת, יעקב דורש של אחיו עשיו הוא חייב לשלם יעקב על המזון שניתנה לו, בצורה של "למכור לי את היום הזה את תגלית". מהו תגלית של עשיו? תגלית של עשיו היא כפולה, קודם הוא היורש של כל העושר של יצחק אביו, שנית, יצחק הפטריארך של הראשון ברית עם אלוהים, וככאלה הפטריארך של פולחן האל האמיתי. יצחק הוא קולו של האל על פני האדמה. לכן פירוש כי עשיו יידרש להמשיך את האחריות הזאת על מות אביו.

במשחק הזה שאתה יכול לראות כי למרות עשיו היה בכורי ולפי חוק היורש החוקי היחיד שהיה של יצחק יצחק מת, לטיפול קטן על זה, והוא היה תאמין לי בדבר אחריותו לעם נסמכו על יצחק עבור מקצועות שלהם ועל המנהיגות של יצחק האמונה שלהם באלוהים. זה גם היה עשיו לא מכובד של אלוהים ואת המיקום הגבוה שהוא היה לרשת, ולכן נכתב, "וכך עשיו תיעב שלו".

למרות שאני מתח ביקורת על יעקב לא באה לצרכיו אחים ללא הצורך של פיצויים, זה היה יותר קשר עם אלוהים, מעביר עשיו מבחן כדי לגלות אם הוא אהב אלוהים או לא. הייתי אומר כי עשיו נכשל במבחן, וזו הסיבה שאלוהים לא נותן פתח גינוי הפעולות של יעקב על האירוע הזה או בעולם הבא.

התרמית של יעקב

ו ויהי, כי כאשר יצחק היה זקן, עיניו היו עמומים, כך שהוא לא יכול לראות, הוא נקרא עשיו בנו הבכור ואמר לו, "הבן שלי! הוא (עשיו) אמר לו האלהים הביטו, הנה אני! בראשית 27:1

והוא (יצחק) אמר: "והנה עכשיו, אני זקן, אני יודע לא יום מותי: לכן קח, אני מתפלל עליך את כלי נשק, את אשפת, את הקשת, לצאת לשדה, עם לי קצת בשר צבי; . ולגרום לי בשר מתובלים, כמו שאני אוהב, תביאי לי, אני יכול לאכול; כי הנשמה שלי יברך אותך לפני שאמות! 27:2 בראשית-4

הדבר החשוב פסוקים אלה אומרים לנו הוא יצחק העיוור.

רבקה שמעה כאשר יצחק אל עשיו בנו. והלכתי עשיו השדה כדי לצוד צבי, וכדי להביא את זה. ויאמר רבקה אל יעקב בנה, אומר, "ראו, שמעתי את אביך לדבר בפני עשיו אחיך, אומר, תביאי לי בשר צבי, ולגרום לי בשר מתובלים, כי אני יכול לאכול, תבורך לפני יהוה לפני המוות שלי. עכשיו לכן, הבן שלי, לציית הקול שלי לפי מה אני מצווה עליך! להוציא הצאן, להביא לי משם שני ילדים טובים עזים; אני

אגרום להם בשר עבור אביך, כמו שהוא אוהב: אתה ואני להביא את אביך, הוא יכול לאכול, ולא כי הוא יברך אותך לפני מותו" בראשית

27: 10-5

זוכר: עשיו בנו הבכור של יצחק, זה ברור כי יצחק מתכוון לתת את ברכתו אל עשיו, ועל ידי כך, לתת עשיו כל יצחק

הבעלים בירושה. כאשר אשתו של יצחק רבקה שומע את זה, היא מורה יעקב לעסוק הטעיה של אביו.

: זכור גם כי עשיו מכר את יעקב לאוכל, לכן, זה מובן כי יעקב מרגיש כי עשיו הוא עוד פעם מעליב אותו עקב אי ביצוע ההסכם שלהם.

הטעיה הוא כלי המשמש על ידי השטן, ובתור שכזה הוא חטא. זה יעקב הוא לחטוא נגד אחיו אלא גם נגד אלוהים. זכור, עשיו מכר את יעקב, אז יעקב יש זכות משפטית לתבוע הירושה לפני אביו, אבל choses במקום לנקוט כדי הטעיה. זה שאני רואה בתור חטא של רבקה כמו יעקב, אבל זכור, אלוהים אמר רבקה בן מבוגר שתשרת את בנו הצעיר, אז רבקה אולי חשב שהיא. עושה רצונו של אלוהים, אשר אני מאמין שהיא.

ואמר יעקב אל רבקה אמו, "ראו, עשיו אח שלי הוא איש שער, ואני אדם חלקה: אבי *peradventure* תרגיש אותי, אני יראה לו כמו טוב, אביא את הקללה על לי, ואני לא ברכת! 27:11 בראשית-12

כפי שאתה יכול לראות, יעקב לא הולך בצורה עיוורת לחטוא שלו, הוא מאוד מודע הרמאות שהוא עוסק.

אמא שלו אמרה לו, "עלי להיות את הקללה, הבן שלי: רק מצייתים את הקול שלי, ולהביא לי אותם! בראשית 27:13

אבל ברור גם כי יעקב הוא אדם מכובד כי הוא לא רוצה לעסוק ב זו הטעיה, אבל רק בגלל ההתעקשות של אמו. אם לא האמנתי שזה קורה כפי רצונו של אלוהים, הייתי חושב שזו רבקה אחותו חוה, וכי הרמאות עבודתו של השטן.

הוא הלך, ולא הובאו, והביא אותם לאמא שלו: אמא שלו גרם בשר מתובלים, כגון אהב את אביו. רבקה לקח לבוש טובו של בנה הבכור עשיו, אשר היו איתה בבית, לשים אותם על יעקב בנה הצעיר: והיא שמה קליפות של הילדים העזים מבהיק על ידיו, ועל החלקה את הצוואר שלו: והיא נתנה את הבשר ולחם, אשר שהיא הכינה, לידיים של בנה יעקב. 27:14 בראשית-17

הוא (יעקב) בא אביו, ואמר, "אבא שלי", הוא אמר, "כאן אני; מי אתה, בני?" בראשית 27:18

ג'ייקוב אמר בפני אביו, "אני עשיו את הבכורה; עשיתי לפי כמוך *badest* לי: להתעורר, אני מתחנן, לשבת ולאכול בשר צבי שלי, נשמתך. יברך אותי!" בראשית 27:19

יצחק ואמר לבנו, "איך זה כשמצאת אותו כל כך מהר, בני? והוא אמר, "כי האל האל הביא לי אותי! בראשית 27:20

אני רוצה להצביע על כל מי שקרא במילים, כי יעקב ביצע חטא נוסף. יעקב סיפר אביו, ולא יותר מזה, שקר בשקר שלו הוא עשה אלוהים מסיבה בשקר. יעקב היתה סיבה לגיטימית כדי לחלץ בברכת יצחק הירושה, אך הוא ביצע כעת חטא אפילו יותר גרוע, עלבון הכבוד של אלוהים.

יצחק אמר בפני יעקב, "בוא ליד, זכרני, עשויים להרגיש אותך, בני, אם תהיה הבן שלי מאוד עשיו או לא בראשית 27:21

יצחק הוא עיוור, עדיין, זה ברור לי כי הוא חשוד של הטעיה גם כך.

יעקב הלך ליד אל יצחק אביו; הוא חש אותו, ואמר, "הקול הוא קול יעקב, אבל הידיים הן והידיים ידי עשף. הוא הבחין אותו. לא, כי הידיים שלו היו ממש שעירות, הידיים של עשיו אחיו שלו: כך וכירך אותו. והוא אמר, "שאל הבן שלי מאוד עשיו? הוא אמר, "אני! 27:22
בראשית-24

שוב פעם, יעקב אומר שקר, מתחייב חטא נוסף.

והוא אמר, "תביא את זה קרוב לי, ואני אוכל בשר צבי של הבן שלי, הנשמה שלי. יברך אותך. הוא הביא את זה קרוב אליו, ואני הוא אכלת: הוא הביא אותו יין, ואת הוא שתה. בראשית 27:25

ברכת יעקב

ו שלו אבא יצחק אמר לו האלהים'תתקרב עכשיו נשקי אותי, הבן שלי. והוא התקרב, נישקה אותו: הוא מריח את הריח של לבוש שלו, ואת וכירך אותו, ואמר, "הריח של הבן שלי הוא כמו הריח של שדה אשר האל הגולמיות מבורך: לכן אלוהים נותן לך את הטל של גן עדן, את השומן של כדור הארץ, ושפע של תירס ויין: לתת לאנשים לשרת אותך, ואת האומות להשתחוות לך: להיות להתנשא את אחיהם, ולא תאכזב קשת בנים של האמא. לפניך: מקוללים להיות כל אחד *curseth* אותך, והוא ברוך הוא זה *blesseth* אותך. 27:26 בראשית-29

לפיכך, יעקב מקבל ברכת יצחק אביו, דרך רמאות, שקר, חטאיו נגד אלוהים ונגד אחיו. ברכה זו מחזיקה יותר ממילים בקבלת ברכה זו, יעקב הופך הפטריארך של פולחן האל האמיתי, בתור שכזה, של אלוהים מינה קול על פני כדור הארץ. זה אני משוכנע, רבקה ויעקב להבין, אבל יש לי ספקות לגבי עשיו. עשיו הוא שגם על ידי לא קבלת ברכת אביו, בגידת של אחיו, אבל העובדה שהוא היה כל כך בקלות מוכן למכור את זכויות הלידה שלו ליעקב, גורם לי לחשוב שהוא לא לגמרי מודע לסכנה הזאת עושים אז היתה כרוכה.

הכאב של עשיו

זה קרה, ברגע יצחק עשה סוף ברכת יעקב, יעקב היה עדיין נדיר מתוכו את הנוכחות של יצחק אביו, שהגיעו עשיו אחיו מן הציד שלו. בראשית 27:30

ואני גם גרם בשר, והוא הביא את זה בפני אביו, ואמר בפני אביו, "עזוב את אבא שלי, ולא לאכול בשר צבי של הבן שלי, את נשמתך. יברך אותי. בראשית 27:31

ו יצחק אביו אמר לו האלהים'מי אתה? הוא אמר, "אני בנך, את הבכור עשיו! בראשית 27:32

יצחק מאוד מאוד רעדה, ואמרה, "מי? איפה הוא הוא הגולמיות לקחת בשר צבי, והוא הביא את זה לי, אכלתי כל לפני אלף *camest*, ולא ברכו אותו? . כן, הוא יבורך! בראשית 27:33

כדי להבין מדוע יצחק יכול לא ביטלתה את הברכה שנתן יעקב, למרות שניתנה תחת הונאה, אתה צריך להבין את הכוח שסימלה הכבוד של אדם בזמנים ההם. ניתנה הבטחה זו הבטחה להגשמה. אף-על-פי יעקב הוכיחה להיות מבישה ומרבה רמאות, יצחק היה אדם מכובד אשר נדרש לו לשמור את הבטחתו ליעקב.

כאשר עשיו שמענו את דברי אביו, הוא קרא בצעקה מרה גדול ורב יותר מדרישת ואמר בפני אביו, "ברך אותי, אפילו לי גם, O אבי!" הוא אמר; "אחי הגיע עם *subtilty*, לקח את ברכת! 27:34 בראשית-35

ו (עשיו) אמר; "לא הוא בצדק נקרא יעקב? כי הוא הציע החליפה אותי אלה פעמיים: הוא לקח את. זכותי המולדת; הביטו, עכשיו הוא לקח ברכת! הוא אמר; "Hast אתה לא שמורות ברכה בשבילי? בראשית 27:36

יצחק ענה ואמר בפני עשיו; "ראו, גרמו לו לאזונך, ויש כל האחים שלו אני שניתנה לו המשרתים; עם תירס ויין אני שנגרמו לו: מה אני אעשה עכשיו לקריאתי, בני?" בראשית 27:37

עשיו ואמר אביו; "Hast אתה אבל אחד ברכתך, אבא שלי? . ברך אותי, אפילו לי גם, O אבי. עשיו והרים את קולו ובכיתי. בראשית 27:38

יצחק אביו ענה ואמר לו; "ראו, המגורים שלך יהיה רמת השומן של כדור הארץ ושל טל עדן מלמעלה; על פי החרב מות אתה גר, ומגישים ואזי אחיי; וזה יהיה לעבור כאשר תהיה הריבונות, כי אתה ואזי לשבור את עול מן הצוואר שלך. בראשית 27:39-40

הברכה מכנה את יצחק נותן עשיו, זה נשמע לי יצחק כועס יעקב למעשי תרמית שלו, הרגע אמר עשיו, שיש רק דרך אחת להסיר את עול של ג'ייקוב מן הצוואר של עשיו, וזה עם החרב. אם הייתי עשיו, הייתי מחשיב כאלה מילים כמו אבא שלי נתן לי רשות להרוג את אח שלי. זה מנוגד להבנתי כי יצחק הוא אחד עם אלוהים, ויכלו ולכן מעולם לא להעלים עין חטא כמו רצה ונקמה.

עשיו שנא יעקב בגלל הברכה שבעזרתו אביו וכירך אותו: עשיו אמר בלבו; "ימי האבל לאבא שלי הם בהישג יד; ואז תשחט את אחי יעקב. בראשית 27:41

אלה מילים של עשיו את. הבן הבכור שלה אמרו לנו רבקה: היא שלחה, קרא ליעקב בנה הצעיר, ואמר לו; "ראו, אחיך עשיו, הכי מרגש אותך, לנחם את עצמו, *purposing* להרוג אותך. עכשיו לכן, הבן שלי, לציית הקולי; להתעורר, לברוח אתה ללבן את אחי הרן; ודומה לזפת איתו כמה ימים, עד זעם אחיי מגרשים: עד כעס אחיי להפוך ממך, הוא לשכוח את אשר עשית לו: אני לשלוח, ואז תביא אותך משם: למה כדאי לי להיות משולל גם שניכם ביום אחד? 27:42 בראשית-45

אם אתה זוכר העיר חרן היא באותה העיר אביו של אברם את עברה משפחתו לאחר שעזב את העיר שלך. העיר הזאת היא אז בצפון הרחוק כמעט עד מה שנקרא אסיה הקטנה ימים קדמונים, קצת מעל 500 ק מ Gerar, תעופת המטוס. יצחק ורבקה הן בזמן התיישבו באזור העיר Gerar הנמצא דרומית באר שבע, לא רחוק הר קדשי, איפה ירושלים בסופו של דבר יהיה בנוי.

יעקב, רחל ולאה

רבקה אמר יצחק; "אני עייף מהחיים שלי בגלל הבנות של הית: אם יעקב ולקחת לך אישה מבנות הית, כגון אלו אשר בנותיו של הקרקע, מה טוב חיי אעשה לי? בראשית 27:46

למרות יצחק הוא בני, עיוור, הוא עדיין הבסיס של משק הבית שלו. הוא עדיין הבסיס של בנותיו של הבן, נשואים ללא התחשבות בגילם. אם יעקב לקום ולעזוב את אבא שלו, זה יהיה עלבון לאבא שלו, משהו לא נעשה בזמנים ההם כאשר כבודו של אדם היה חשוב יותר מאשר את חייו. לכן, רבקה קובע תירוץ כדי לעודד יצחק כדי לשלוח את בנו יעקב משם במשך זמן. לתירוץ הזה נוצר על ידי רבקה, יצחק אולי ראיתם בצורה מונעת את עשיו נושאת את האיום שלו להרוג את ג'ייקוב. אולי, יצחק היה כל-כך כועס. כי הוא היה מרכיב את עשיו, ואחרי לחשוב על זה, החלטתי שזה יהיה הכי טוב להסיר את יעקב מן עשיו. זה יכול להיות גם להיות כל כך כועסת, כי היה יצחק שום רצון יעקב מועיל יותר, תזכורת מתמדת הונאתו, אז על ידי שליחת אותו כל כך רחוק, הוא ובכך לאפשר את הכעס שלו תתארך.

יצחק קרא ליעקב, וברך אותו ואת האשימה אותו, ואמר לו; "אתה ואזי לא לקחת אישה מבנות כנען. להתעורר, ללכת Pandanaram, לביתו של בתואל את האמהות אביו; ולקחת לך אישה משם מבנות לבן אחי אמך. בראשית 28:1-2

אם אתה נותן את המחשבה הזאת, אתה מבין, כי יצחק אומר יעקב ולקחת לך אישה אחת מבנותיו של אחי אמו, אשר הדוד של ג'ייקוב, וזה מה שגורם הבנות בני דודים מדרגה ראשונה של ג'ייקוב. היום, זה לא רק יהיה לא חוקי, שזה להיות נחשב גילוי עריות, זה היה גם לייצר צאצאים מעוותים. בזמנו של יעקב, שהיה בסביבות 1760 לפנה ס או לפני 3700 שנה, זה היה גם, היתה תופעה שכיחה. ריבונות תבורך, ולעשות אותך פורה, ו הכפל, כי י להיות מספר רב של אנשים; ולתת לך את ברכת אברהם, לך, וכדי זרעך עמך, כי י לרשת את הארץ שבה הגך אדם זר, אשר נתן אלוהים לאברהם. 28:3 בראשית-4

יצחק נתן את ברכת יעקב, כפי שהוא אמר, הוא לא הצליח לקחת מאחור ברכה. לכן יצחק יודע שזאת תהיה דרך קו דם יעקב הברית עם אלוהים יחולו. לדעת את זה, למרות הכעס שלו עם יעקב, יצחק ממלא את תפקידו כדי לתת את ברכותיו ועידוד אלוהים לעשות את אותו הדבר, האדם ואת זרע יעקב.

יצחק שלחו משם יעקב: והוא ניגש Pandanaram בפני לאבאן, בנו של בתואל הסורי, אחיה של רבקה, האמא של יעקב ועשיו. בראשית 28:5

סולם יעקב

ג'ייקוב יצאה באר-שבע, והלכתי לכיוון הרן. והוא מואר על מקום מסויים, התמהמה שם כל הלילה, בגלל השמש הוגדר; הוא לקח את האבנים של המקום, לשים אותם על הכריות שלו ואני נשכב באותו מקום לישון. 28:10 בראשית-11

הוא חלם, והבט הסולם להגדיר על כדור הארץ, ואת העליון של זה להגיע לגן עדן: והביטו וראו מלאכי אלוהים עלייה וירידה על זה. הביטו, האל עמד מעליה, ואמר: אני לאלוהים הנשגב של אברהם אביך, אלוהים של יצחק: האדמה שבו אתה היחידי, לך אני אתן את זה, ואת זרעך; יהיה זרעך כעפר הארץ ואתה ואזי נפוצו למערב, ו ממזרח, מצפון, ואת בדרום; ב הריני וב-זרעך כל המשפחות של כדור הארץ יבורך. בראשית 14-28

אלוהים משתמש דרך שונים רבים של תקשורת עם אנשים בכלל ועם שלו נביאים אשר דרך בעת השינה וחלומות וחזיונות בזמן שאתה ער. ביעקב הזה מקבל חזיון מאלוהים בחלומותיו.

הביטו, אני עמך, ואני לשמרך לבן מקומות כל אלף *goest*, ויביא אותך שוב לתוך האדמה הזאת; כי אני לא אעזוב אותך, עד שעשיתי את אשר דיברתי והעלהו. בראשית 28:15

בחלום, אלוהים יחשוף את עצמו ליעקב, כנראה בפעם הראשונה בחייו של ג'ייקוב. לפני זה, ג'ייקוב האמין אלוהים ומוסריות שלו, כי הוא הועבר על ידי אביו, יצחק של האל חוק ו הבטחות. ראיתי את זה כמו בפעם הראשונה שאלוהים מדבר ישירות אל יעקב ולאחר עשיית מבטיח ישירות יעקב כי יעקב שקיבל את ברכת אביו זה עכשיו לקולו של אלוהים על כדור הארץ.

יעקב בעולם מתוך השינה, הוא אמר; "אין ספק אלוהים במקום הזה; לא ידעתי את זה. הוא היה מפחד, אמר; "מה נורא המקום הזה!". זה לא אחר מלבד בית האלוהים, וזה שער השמים. 28:16 בראשית-17

אני לא מרוצה של המתרגם השימוש במילה "**איוב**" כמו להיות מדויק לאופן שבו יעקב באמת הרגשתי על המקום הזה. המילה "**Dreadful**" מוגדר, מאוד רע, לא נעים, מזיקים, או רציני את השפעותיה, קיצוני תו או תואר, אלה הם כל קונוטציות שליליות, ואז המילון ממשיך לתת הגדרות נוספות של אותה מילה, יראת כבוד, נפלא, טוב מאוד או מהנה. זו אותה מילה יש משמעויות מול בהתאם להקשר ההופכים משפט ופסקה שימוש.

במצב זה עם ג'ייקוב, תלוי איך הקורא של המילים מביט בזה, יכול להיות גם משמעות. כפי שאתם רואים לפי ההקשר, יעקב מתעורר אחרי החלום ולהבין כי היתה זו תקשורת מאלוהים, הוא חוצה יראת כבוד, לא פחד אלא שמחה. מסיבה זו שאני או המחשבה כי מילה בעלת משמעות יחיד הוא יותר מתאים, אני מציע את המילה **נפלא**, צריך להגדיר טוב יותר את הרגש הזה שמרגיש יעקב.

המילה "**Dreadful**" הוא במילה האנגלית שמחליפה את המילה העברית העתיקה "**יאה**" אשר יכול גם מתכוון לפחד, אבל הפחד הזה הוא דומה כפי משמע, כאשר אתה אומר "**פחד אלוהים**", והמשמעות היא כפי חייב שמוצג לפני שיהיה כבוד או קיצוני כבוד. אני מאמין כי זה משמעות זו, כי יש להחיל כאן.

יעקב קם מוקדם בבוקר, ולקח את האבן כי לשים על הכריות שלו, והוא אירגן את זה עמוד, והוא שפכו שמן על הדף של זה. הוא קרא שם המקום ההוא בית-אל: אבל השם של העיר נקרא לוז בתחילה. 28:18 בראשית-19

כי יעקב יש את החלום הזה במקום הזה, שהוא מחשיב את המקום המקודש, אז הוא בונה עמוד במקום כדי לסמן אותה כמשימה מקום קדוש. העניין הוא, שזה לא משנה איפה יעקב ישן בלילה ההוא, הייתי מדבר אלוהים אליו. זה לא המקום שהוא קדוש, אבל שאלוקים בחר יעקב, לכן זה יעקב כי אלוהים עשה הקדוש.

יש רק מקום אחד בעולם שמתאר אלוהים בתור ההר הקדוש שלו, וזה האתר של העיר ירושלים ואת מקדש של David.

יעקב ונדרתי נדר, ואמר: "אם אלוהים יהיה איתי, ולא ימנע ממני בדרך הזאת שאלך, ייתן לי לחם לאכול, לבוש לשים, כך באתי שוב לבית של אבא שלי בשלום; ואז יהיה האל אלוהים: אבן זו, המתקשרת, אני צריך להגדיר עבור עמוד יהיה בית האלוהים: כל שתבא אותי לבטח אתן העשירי לקריאתי!" בשורת בראשית-22

כעת יקפוץ קדימה, כדי להגיע אל הנקודה בכתבה של יעקב שהלוואי שיהיה דיון. אני אשאיר לך לקרוא פסוקים זה עזבתי.

יעקב ורחל

בזמן שהוא כבר דברתי איתם, רחל הגיע עם צאן אביה: כי היא שמרה אותם. וזה ויהי, כאשר יעקב ראה רחל בתו של לבן אחי אמו, ואת הכבשה של לאבאן אחי אמו, כי יעקב הלך ליד וגלגל את האבן מן הבאר של הפה, להשקות הצאן של לבן אחי אמו. 29:9 בראשית-10

שלוש פעמים בפסוקים אלה שני נאמר לנו כי את הכבשים, בתו, הבאר הם הרכוש של לאבאן, האח של האמא של ג'ייקוב. זה אומר כי לאבאן הדוד של יעקב, רחל היא דודנית ראשונה של ג'ייקוב. אני לא בטוח למה אלוהים הרגיש את זה צורך לחזור על זה שלוש פעמים, חוץ מאשר כדי להבטיח לנו הקוראים נעשים מודעים שארות ביניהם.

ג'ייקוב. רייצ'ל, והרים את קולו ואת בכה. ג'ייקוב אמר רייצ'ל כי הוא היה האח של אבא שלה, שהוא הבן של רבקה: והיא ברחה וסיפרה את אביה. 29:11 בראשית-12

וזה קרה, כששמעתי לאבאן שבשורות בן יעקב אחותו, כי הוא רצה לפגוש אותו, לחבק אותו, ואז נישקתי אותו, הביא אותו לבית שלו. והוא סיפר לאבאן כל הדברים האלה. בראשית 29:13

עצם ובשר

לאבאן אמרה לו, "בוודאי הנך העצם שלי ואת הבשר שלי. הוא *abode* איתו לשטח של חודש. לאבאן אמר בפני יעקב, "כי הנך אח שלי, *shouldst* אלף ולכן תעבוד בשבילי פירושה? תגיד לי, מה יהיה השכר שלך? 29:14 בראשית-15

לאבאן היו שתי בנות: השם של הזקן היה לאה, השם של הצעיר היה רחל. לאה היה עדין עיניים; אבל רייצ'ל היה המועדף. טוב ויפה. יעקב אהב את רחל; והוא אמר, "אני אשרת אותך שבע שנים עבור רייצ'ל צעירים ילדתך". 29:16 בראשית-18

במשך הזמן של אברהם, ועד רק לאחרונה, בנותיו של אדם היו שלו לתת לנישואים למי שבחר, הבת שיש אומרים מעט או ללא בהחלטה. זה דוד יעקב שואל מה ג'ייקוב ייקח כתשלום תמורת בצאתו לעבוד בשביל דוד שלו. יעקב אומר כי הוא יעבוד בשביל דוד שלו בתמורה את בתו רחל להיות אשתו.

ו לאבאן אמר: "עדיף כי אתן אותה לך, מאשר כי צריך לתת אותה לאדם אחר: להסכים איתי. בראשית 29:19

בפסוק זה, לאבאן, דוד יעקב מסכים לתנאים שנקבעו על ידי יעקב, והוא עשוי החוזה.

כעת יקפוץ קדימה, כדי להגיע אל הנקודה בכתבה של יעקב שהלוואי שיהיה דיון. אני אשאיר לך לקרוא פסוקים זה עזבתי.

הגיע הזמן לחזור הביתה

והוא (יעקב) שמע את המילים של בניו של לאבאן, אומר: "יעקב לקח. כל זה היה של אבא שלנו; זה היה של אבא שלנו הוא

הגולמיות קיבל את כל התהילה הזאת! יעקב ראה את ארשת פניו של לאבאן, והנה, לא כלפי אותו כמו קודם. אתבונן בראשית-2

אם אתה קורא הפסוקים קפצתי מעל, אתה תדע על כך תשלום נוסף שש שנים מעל ומעבר ה-7 הוא עובד על ידו של לאה, ועוד

הוא עבד עבור היד של רחל, יעקב היה לקבל כל הבקר מנומר, מנומר, ואת כל הכבשים חום, כל הבחין ואת מנומר בין העיזים.

אלוהים מועשר יעקב כי בעלי חיים הרבה יותר נולדו זה היו מסוג זה יהיה השכר של ג'ייקוב מאשר היו להישאר המאפיין של

לאבאן. אני רואה זאת כעונש על הדרך שלא לאבאן לאלץ יעקב לעבוד בשבילו במשך שנים רבות, על-ידי לא ממלא את החוזה שלו

ההעסקה עם יעקב על מתן יד של רחל ליעקב אחרי שבע השנים הראשונות.

ויאמר ה' אל יעקב, "לחזור אל הארץ של אבות מלכותך, וכדי מלכותך ברוחן; אני אהיה עמך. יעקב שלח, ויקרא רחל ולאה (נשותיו)

על השדה מהצאן, ואמר להם, "אני רואה את ארשת פניו של אבא שלך, שלא מדובר לעברי כמו לפני; . אבל האל של אבי שהיה כבר איתי...

בראשית 31:3-5

אתה יודע כי עם כל הכוח שלי שירתתי את אביך. אביך הגולמיות רימתה אותי, ולא שינתה את המשכורת שלי עשר פעמים; אבל

אלוהים סבלו אותו לא לפגוע בי. בראשית 31:6-7

ובכך הגולמיות לקח את הבקר של אביך, ואלוהים נתן לי אותם. בראשית 31:9

רחל ולאה ענה ואמר לו, "יש עדיין כל חלק או ירושה לנו בבית של אבא שלנו? אנחנו לא נספרים ממנו זרים: כי הוא הגולמיות מכר

אותנו, נטרפו הגולמיות די. גם את הכסף שלנו? עבור כל העשירים אשר אלוהים לקח מאבא שלנו וזה שלנו, של הילדים שלנו: אז עכשיו,

שהיא אלוהים הגולמיות אמר לקריאתי, לעשות!" 31:14 בראשית-16

שיש ביקש וקיבל האישור של שתי נשותיו, יעקב הופך את ההחלטה להסיר את עצמו, שלו נשים, ילדים, המשרתים ובעלי

האדמות של דודו.

יעקב קם, ואז להגדיר את בניו ואת נשותיו על גמל; הוא נסחף כל הבקר שלו, ואשר כל השלל שלו אשר, הוא קיבל הבקר שלו

להשיג, הוא היה נכנס Padanaram, עבור ללכת יצחק אביו, בארץ כנען. 31:17 בראשית-18

יעקב הלך בדרכו ואני מלאכי האלוהים פגשה אותו. כאשר יעקב ראה אותם, הוא אמר, "זה המארח של אלוהים: הוא קרא את שם

המקום שהוא מחניים. בראשית חטאה-2

יעקב שולח מסר עשיו

ג'ייקוב שלח שליחים לפניו אל עשיו אחיו אל ארץ שעיר, ארץ אדום. והוא ציווה להם, אמר, "כך יה תצטרך לדבר אדוני עשיו", משרתך שלך יעקב נאום ובכך, אני צריך ושהו שם עם לאבאן, ונשאר שם עד עכשיו: ויש לי שוורים, חמורים, להקות *menservants*, ואת הנשים המשרתות: ואני שלחתי לספר מלכי, אולי אמצא. גרייס מול עינדך. בראשית 3-5

וחזר השליחים ליעקב, אומר, "באנו אל עשיו אחיו, וגם כשהוא לפגוש אותך, ואת ארבע מאות אנשים. בראשית 32:6

או ג'ייקוב היה מאוד חושש ועצבני: הוא לחלק את האנשים זה היה עם אותו, ואת הצאן, עדרים, ו הגמלים, לתוך שתי להקות; והוא אמר, "אם עשיו לבוא אחד החברה, והכיתי אותו, או החברה אחרים אשר נשאר ימלט. בראשית 32:7-8

ויעקב אמר: "הו אלוהי אבי אברהם, ועם אלוהי אבי יצחק, אלוהים איזה סדיסט אליי, לחזור אל וארצך, וכדי מלכותך ברוחן, ואני נטפל טוב עמך: שאני לא ראוי לפחות של כל לחסדיו של, ואת כל האמת, אשר הביאך כשגידלה אשא את משרתך; עבור הצוות שלי. עברתי על זה *Jordan*; ואני עכשיו אני אהפוך שתי להקות. 32:9 בראשית-10

לספק אותי, אני מתחנן מידו של אח שלי, מידו של עשיו: כי אני פוחד ממנו, שמא הוא קדימה, הכה אותי, ואת האמא עם הילדים. ואתה סדיסט;" אני בטוח שאינני שמח, ואגרום זרעך חול הים, אשר לא יכול להיות ממוספרים ולסוגים. מארץ בראשית-12

תפילה זו לאלוהים, יעקב מגלה מסירותו לאלוהים וחרטה שלו על חטאי נעוריו. בתפילה זו שיעקב גם מראה כי הוא שם את חייו ואת חייהם של הנשים, הילדים שלו, משרתים לידיו של אלוהים.

מתנת פיוס

הוא תקוע שם באותו הלילה; לקח זה אשר ידו מתנה עבור עשיו אחיו; מאתיים עזים היא, עזים הוא עשרים, מאתיים צאן, עשרים *rams*, שלושים מילך (חליבה) גמלים עם התחת שלהם היא עשרים קולטס, 40 *kine*,(cows) ועשר פרים, ולאחר סייחים עשר. 32:13 בראשית-15

הוא להעביר אותם לידיים של משרתיו, כל נהג בעצמם; ואמר בפני משרתיו, "עובר לפני אותי ותשים רווח בין נסע ונסע. והוא ציווה בראש ובראשונה, אומר, "כאשר עשיו אחי שהורוס לך, *asketh* לך, אומר, "אמנות של מי אתה? לבן *goest* אלף? של מי אלה לפניך? ואז אתה. ואתם אומרים, "הם להיות את משרתך יעקב; זו מתנה הנשלחות בפני מלכי עשיו:, הביטו, גם הוא מאחורינו!" 32:16 בראשית-18

או ציווה הוא השני, והשלישי, ולאחר כל זה התמידות, אומר, "על זה יה תצטרך לדבר עשיו, כאשר תמצאו אותו! תגיד יה יתר על כן; ראו, משרתך שלך, ג'ייקוב הוא מאחורינו! כי הוא אמר, "אני לשכך אותו עם ההווה זה גת לפניי, אחר כך אני אראה את פניו; *peradventure* הוא יקבל ממני!" 32:19 בראשית-20

או ניגש ההווה לפניו: והוא עצמו תקוע באותו הלילה בחברה. הוא קם בלילה ההוא, ולא לקח שתי נשותיו, ואת משרתיו שתי נשים, ובניו 11, עבר פורד *Jabbok*. הוא לקח אותם, ו שלחה אותם, הפלג, שלח לו. 32:21 בראשית-23

יעקב מתמודדת עם אלוהים

יעקב נשארה לבד; ואת שם נאבקה אדם עד שנשכר של היום. כשראה (הגבר) כי הוא הצליח לא לרעתו (יעקב), והוא (הגבר) נגע בכף ירכו שלו (יעקב); והיה בכף ירך יעקב מהמקום, כפי והחל להיאבק איתו. בראשית לב-25

ואמר (הגבר), "תן לי ללכת, כי ביום breaketh!" ו (יעקב) אמר, "אני לא אתן לך ללכת, אלא אתה יברך אותי!" בראשית 32:26

יעקב מנצחת

והוא (האדם, אלוהים) אמר לו, מהו שמך? ואמר (יעקב), ג'ייקוב! הוא (אלוהים) אמר, "שמך ייקרא ג'ייקוב יותר, אבל ישראל: עבור נסיך האומנם כוח עם אלוהים ועם אנשים, ואת hast ששרר!" 32:27 בראשית-28

השאלה אבקש ממך את הקוראים, "מה יעקב לגבור על?" אתה יודע מה ג'ייקוב גברו על ושינינו את הסיבה בגלל זה, אלוהים יעקב לישראל? לדעת שהתשובה הזאת לך יבין את חשיבות למה אלוהים מתייחס לאלה מי עקב Moses, בני ישראל ממצרים, למה אלוהים ברא את בני יעקב להיות אנשים חוץ מכל העמים על פני כדור הארץ.

יעקב חטא נגד אחיו ונגד אלוהים, שהוא אפילו חטא חטא שהיה קרוב. להיות נגד רוח הקודש, וזו חטאים בלתי נסלחים. למרות יעקב הזה היה מסוגל להתגבר על חטאיו, ולחזור בתשובה אותם לפני אלוהים, אז ביקש אלוהים זה הוא יסלח לו, למרות יעקב הרגיש ראוי כל לחסדיו אשר אלוהים נתן לו. זה למה אלוהים שמו יעקב לישראל, וגם למה מי לשמור את המצוות של אלוהים. ויש את עצמם להתגבר על החטאים שלהם, כי הם אז בני ישראל ויהודים לא רק.

יעקב ביקש ממנו, ואמר, "תגיד לי, אני מתחנן, שמך". הוא (אלוהים) אמר, "היכן זה אתה מה השם שלי? (אלוהים) וברך אותו שם. בראשית 32:29

כפי שאולי שמתם, יעקב מבקש אלוהים את שמו, אך כפי אולי גם שמת לב, אלוהים אף פעם לא עונה. ישראל ממשיך לקבל מחילה מאחיו עשיו גם, וזה מכל בניו של יעקב, האל מביא את הצאצאים שלהם מחוץ למצרים.

האמנה מייג'ור השני

ברית זו היה עם צאצאי יעקב דרך Moses, אלה שהגיעו ממצרים, אשר אלוהים הוסב לעם ישראל. עוד פעם אני קופץ קדימה בתנך כדי להביא אותנו פסוקים המתייחסים לנושא זה אני דן איתך, הבריתות עץ האלוהים.

ו ויהי בתהליך זמן שמתו מלך מצרים: ואת בני ישראל נאנח בשל השעבוד, הם בכו ואת הבכי שלהם עלה לאלוהים עקב השעבוד. יציאת מצרים 2:23

. אלוהים שמע שלהם גונח ואני שאלוהים זוכר את בריתו עם אברהם, יצחק, יעקב. אלוהים הביט על בני ישראל ואני אלוהים היה כל הכבוד להם. אקסודוס 2:24-25

Moses הנביא של אלוהים

אמר בפני Moses, "עכשיו אתה תראה מה אני כן אעשה לפרעה: כי עם יד חזקה האם הוא לתת להם ללכת, עם יד חזקה שהוא יגיע

אותם מתוך האדמה שלו". אקסודוס 6:1

יהוה שמו של אלוהים

ויאמר אלוהים אל Moses, ואמר לו, "אני ה': ואתה אל אברהם, אל-יצחק, ואת בפני יעקב, בשם ריבונו של עולם, אלא על ידי שמי

יהוה היה אני לא ידוע להם. אקסודוס 6:2-3

בפסוק זה, אלוהים מעיד כי שמו יהוה; הוא גם נותן הגדרה לגבי מה פירוש השם, **"אלוהים אדירים"**. אבל זה יותר

בשם; יש משמעות מעבר לכך שהוא שם. המילון מגדיר **יהוה** בתור: תרגום מעברית הישן של שם האלוהים, משמש בתנ"ך. התנ"ך קונקורדנציה מראה המילה העברית המקורית להיות **"Yehovah"**, אשר מוגדר כ: קיים לבד, או הנצח. זה נגזר מן המילה העברית **"דינא"**, מה שאומר: להתקיים, כדי להיות, או לבוא מעודי בשם זה יהוה, שם האלוהים הוא יותר של הצהרה של עובדה או כותרת ושם. לא כמו כל אדם להשתמש בשם. עם גברים הם רבים, אז שם נדרש כדי לעקוב אחר אדם אחד מהשני, יש רק אלוהים אחד, לכן אין שם הוא הכרחי, אך העם היה צורך של שם להתקשר אלוהי היקום, אלוהים נותן להם מתרבויות דרך פשוטה לומר **"ריבונו של עולם"**.

אני גם הקימו ברית שלי איתם, לתת להם את ארץ כנען, ארץ עלייה לרגל שלהם, שבו הם היו זרים. אקסודוס 6:4

. זה היה ארבע מאות שנים דורות רבים מאז ימיו של יעקב, על פי עקבות קטנות של הידע של אלוהים ואת מערכת היחסים שלו

עם יעקב שאולי קיימים עדיין, רבים של צאצאיו אולי אין שום זיכרון. מסיבה זו, אלוהים מזכיר להם מי הם.

ואני גם שמעתי את נאנק של ילדי ישראל, המצרים לשמור על שיעבוד; אני זוכר את האמנה. אקסודוס 6:5

אלוהים מתכנן להקים אומה

היכן אומר בני ישראל, "אני ה'", יוציא אותך מתחת הנטל של המצרים, ו אני יזכר לך מכבלי עבדות שלהם, ואת תגאל אותך. עם זרוע

ונמתחות, ועם פסקי-דין הגדול: אני אקח אותך אלי עבור אנשים, ואני אהיה לך אלוהים: ולא תדע כי אני ה' אלוהיכם, אשר bringeth לך

מתחת הנטל של המצרים!" אקסודוס 6:7-6

ואני אביא לך אל הארץ, בנוגע את אשר אני נשבע לתת לו אברהם, יצחק, יעקב; ואני אתן לך את המורשת: אני ה'. אקסודוס 6:8

אלוהים. מעדכנת את בני יעקב כי הוא שוב גילה את עצמו לצורך הגדרת להם מדינה משלהם, חנינם מעולו של המצרים, כדרך

לעמוד בהבטחה שלו אל אברהם, יצחק ויעקב.

ויאמר ה' אל Moses, 'רואה, הכנתי לך אלוהים לפרעה: אהרון אחיך יהיה את הנביא. אתה ואזי ולטינית, אני מצווה עליך: ואהרון אחיך אדבר אל פרעה, הוא שולח את בני ישראל את הקרקע שלו. אקסודוס 2-7:1

זה מעניק האל הוא ההגדרה שלו איזה נביא האלוהים. אלוהים מדבר אל Moses, Moses אומר אהרון, אהרון אומר כל האחרים. Moses הוא נביא באלוהים, Moses שומע וחוזר לאחר מכן דבר האלוהים, כולל ארון הוא הנביא כדי Moses, Moses אומר אהרון מה לספר לאחרים. זה קובע ההגדרה הבאה של מה הנביא של אלוהים הוא: אחד עד אשר צפנת. כפי Moses מדבר דרך אהרון. אלוהים מדבר דרך Moses

הסיבה שאהרון יש לדבר עבור Moses הוא כי Moses יש מה היום ייקרא בדיבור. Moses יכול להפוך את עצמו מבין אלה שאינם קרובים אליו, אבל לעמוד, לדבר ולעשות את עצמו הבין למספר גדול של אנשים הוא מעבר ליכולתו.

מגיפה של מצרים

ואני להקשיח את לבו של פרעה, להכפיל את באותות ובמופתים שלי במארץ מצרים. אבל פרעה יהיה לא הקשיבו לקרבך, כי ייתכן. להניח את ידי על מצרים, ויחשוף שלי צבאות, והאנשים שלי הילדים של ישראל, מתוך מארץ מצרים על ידי פסקי דין הגדול. אקסודוס 7:3-

4

המצרים וידעתם כי אני ה', כאשר אני למתוח את היד שלי על מצרים, להוציא את בני ישראל מבין אותם. אקסודוס 7:5

אלוהים מתכוון לא רק להסיר את הילדים של ישראל מתוך שהעול של המצרים, אבל זה בעשותו כך הוא מגלה את כוחו גם המצרים. המצרים נשלטים על ידי דת ואת וכוהניה הנקבעים על ידי השטן. על ידי מתן מכות מצרים, הוא מראה את האלים שלהם כמו להיות אימפוטנט לא אלים בכלל. כמו הן כל הדתות שקר אלי שקר. אלוהים היא באמצעות חשבון זה של יציאת מצרים כדי להראות לא רק את היהודים ואת המצרים כי אלוהים הוא אלוהים הכל יכול, אבל העולם כולו, כל הגברים בעלי חי מאז שמעתי את הסיפור הזה.

המטה הופך להיות נחש

ויאמר את לורד בפני Moses, בפני אהרון, אומר, "כאשר פרעה לדבר לקרבך, אומל", שהשמן נס בשבילך: "ואז אתה ואזי לומר בפני אהרון"קח שבטך, ללהק לפני פרעה, וזה בסדר להיות נחש! אקסודוס 7:8-9

ואז פרעה המכונה גם ה-*wise men* ו את המכשפים: עכשיו הקוסמים של מצרים, הם גם עשו באופן דומה עם כשפי שלהם. כי הם מטיילים את כל גבר אברו הזקור, הם הפכו נחשים: אבל מטה אהרן בלע את המוטות שלהם. אקסודוס 7:11-12

אם אני נכחו וראיתי עם הסנונית קיוסק של אהרון העיניים שלי כל הנחשים של האחרים, אני הייתי נותנת השהיה, תהא אם אומר כל Moses הזה היה של אלוהים. כי אחרת איך כזה ניתן להסביר?

הנהר מסתובב בדם

הוא והתקשה לב פרעה הוא *hearkened* לא ועשיתם; כאשר אלוהים אמר. ויאמר ה' אל *Moses*, "ליבו של פרעה הוא התקשה *refuseth* הוא לאפשר לאנשים ללכת. צא אל פרעה בבוקר; הלאו, הוא גת אל המים; ואזי תעמוד על ידי סף של הנהר נגד הוא יבוא; . והשוט היה שפנה נחש ואזי אתה לקחת ביד דע. אקסודוס 7:13-15

אתה ואתם אומרים לו; "לורד אלוהי העברים הגולמיות שלח אותי לקריאתי", אומר, "שלח את עמי, כי הם עשויים לשרת אותי במדבר; . הביטו, שעד כה אתה *wouldst* לא שומע. לכן נאום יהוה; "זה אתה תדע כי אני ה': הביטו, אני אכה עם מוט זה בשלי ידו על המים אשר בנהר, הם יהיה לפנות אל הדם. הדג הוא בנהר יומת, ואת הנהר יהיה מסריח; ומתעבים המצרים יהיה לשתות את המים של הנהר!" אקסודוס 7:16-18

ויאמר אלוהים אל *Moses*, "אומר אהרון קח שבטך, להושיט את ידו על מימי מצרים על נחלים שלהם, על נהרות שלהם, ואת על בריכות שלהם, על כל הבריכות שלהם של מים, כי הם עלולים להפוך דם; כי ייתכן דם לאורך כל מארץ מצרים, כלי מעץ, וגם כלי אבן. יציאת מצרים 7:19

Magicians של מצרים עשו זאת עם כשפי שלהם: ליבו של פרעה היה מוקשה, וגם הוא ועלתה להם; כאשר אלוהים אמר. אקסודוס 7:22

כי הקוסמים היה מסוגל לעשות כפי *Moses* ואהרון, על-ידי הפיכת המים לדם, פרעה שוב לא היה מתרשם *Moses*. אני מתרשם, ואני רוצה לדעת איך הקוסמים הצליחו לשכפל מעלל. זה דבר אחד כדי להפעיל את המים כלי קיבול להיראות כמו דם, כפי מה עשתה הקוסמים, אבל כל הנחל הנילוס? אני רואה רק אלוהים היכולת לסדר את זה.

. המחברת שאמנה כל המצרים סביב על הנהר מים לשתיה; כי הם לא יכול היה לשתות את המים של הנהר. שבעה ימים התגשמו, אחרי זה האדון היה מוכה הנהר. אקסודוס 7:24-25

שריצת הצפרדעים

ויאמר אלוהים אל *Moses*, "לך אל פרעה, ואת אומרת לו; "לכן נאום האדון, שלח את עמי, כי הם עשויים לשרת אותי. אם אתה מסרב לתת להם ללכת, הביטו, אני אכה את כל הגבולות עם צפרדעים: ו הנהר יביאו צפרדעים בשפע, אשר אלך לקום ולבוא לבית דע, ו את השינה, ולא על המיטה שלך, ואת לתוך הבית של משרתים מלכותך, ועל אנשיך, ו לתנורים דע, וכן מלכותך שקתות *kneading*; . הצפרדעים יבוא את שתיהן וישמרך, ולא על אנשיך, ועל כל המשרתים. אקסודוס 8:1-4

הקוסמים עשו זאת עם כשפי שלהם, ויבא צפרדעים על מארץ מצרים. שמות 8:7

פרעה קראו *Moses* ואהרון, ואז אמר, "*Entreat* האל, כי הוא עשוי לקחת את הצפרדעים ממני, ומן בני עמי; ואני אתן את האנשים, כי הם יכולים לעשות להקריב על ה'." אקסודוס 8:8

Moses אמר אל פרעה/תהילה מעלי: כאשר אני פעולתנו עלייך, ולא עבור המשרתים את ועבור אנשיך, להרוס את הצפרדעים מן אותך ואת את הבתים, הם עשויים להישאר בנהר רק? אקסודוס 8:9

ואמר, (פרעה); "מחר. והוא (Moses) אמרה; "שיהיה על פי את המילה: כך י יודע שזה לא כמו על ה' אלוהינו. יציאת מצרים 8:10

הצפרדעים יוצאים ממנו, ו מבתי מלכותך, ולא מן המשרתים את, ומן אנשיך; הם יישארו רק בנהר. יציאת מצרים 8:11

Moses ואהרון יצא מן פרעה: Moses בכו על ה' בגלל הצפרדעים אשר הוא הביא נגד פרעה. יציאת מצרים 8:12

האל עשה על פי דברי Moses; ומת הצפרדעים מהבית, מתוך הכפרים, ויוצאת לשדות. הם אסף אותם יחד עם ערימות: ואת הארץ הסריחו. יציאת מצרים 8:13-14

אבל פרעה ראה שלא היתה הפוגה, הוא התקשה הלב שלו, *hearkened* לא ועשיתם; כאשר אלוהים אמר. יציאת מצרים 8:15

מכת כינים

ויאמר ה' אל Moses; "אמר אל אהרן, למתוח שבטך, והכיתי את האבק של הארץ, כי זה עלול להפוך כינים לאורך כל מארץ מצרים. יציאת מצרים 8:16

ו הקוסמים עשו זאת עם שלהם כשפי שתקדם כינים, אך הם לא: אז היו כינים על האדם ועל הבהמה. הקוסמים אמר אל פרעה/זו אצבע אלוהים: ליבו של פרעה היה מוקשה, ואני הוא *hearkened* לא ועשיתם; כאשר אלוהים אמר. יציאת מצרים 8:18-19

לא חושב כי פרעה הוא אדם דים חושים, שאחרי כל המכות האלה; . הוא עדיין מסרב לראות שהוא אלוהי היקום, לא רק Moses אלוהים לא רוצה פרעה *acquiescent* עדיין. אלוהים רוצה דוגמא של מצרים, דרך הדוגמא ההיא שכל אומות האדם יידע, שאלוהים הוא הקב ה, להתנגד לו להביא עליכם את זעמו.

לטוס התפשטות

ישוע ואמר Moses; "קום מוקדם בבוקר ואני עומד לפני פרעה; הלאו, הוא בא אל המים; ותגיד לו; "נאום יהוה, ובכך" שלח את עמי, כי הם עשויים לשרת אותי". יציאת מצרים 8:20

אחרת, אם תעזבו תתנו את עמי, הביטו, אני אשלח נחילי זכובים אליך, על המשרתים שלך, ולא על אנשיך ואת לבתים מלכותך: הבתים של המצרים יהיה מלא נחילי זכובים, וגם הקרקע בגנבה הם.

ישראל מוגן

אנתק ביום ההוא את גושן, בהם האנשים שלי שוכנים, כי אין נחילי זכובים יהיה שם; עד הסוף אתה י לדעת כי אני ה' בתוך כדור הארץ. ואני אשים חלוקה בין אנשיי אנשיך: מחר יהיה זה יהיה סימן. יציאת מצרים 8:21-23

פרעה עבור *Moses*, אהרון, ואמר; "קדימה, הקרבה לאלוהים שלך בארץ". יציאת מצרים 8:25

Moses אמר; "זה לא לפגוש כל כך לעשות; כי בוא נקריב התועבה של המצרים אל יהוה: הלאו, האם אנו מקריבים התועבה של המצרים לנגד עיניהם, האם הם לא לסקול אותנו? אנחנו נכנסים המסע שלושת ימי במדבר, הקרבה לאלוהים אלוהים שלנו, כפי שהוא תצוה אותנו. יציאת מצרים 8 26-27:

פרעה אמר; "אתן לך ללכת, כי *ye* יכול להקריב את האל אלוהיכם במדבר; רק אתה לא תלך רחוק מאוד משם: להפציר בשבילי. יציאת מצרים 8:28

Moses אמר; "ראו, אני יוצאים ממנו, אבל לעת עתה. לאלוהים על כך נחילי זכובים עשויים לסטות מן פרעה של משרתיו, מן האנשים, מחר: אבל תן לא פרעה להתמודד וגוזלים יותר ב לא נותנת את האנשים להקריב לאלוהים. יציאת מצרים 8:29

ואת *Moses* יצאה פרעה בהציבו האדון שלך. האל עשה על פי דברי *Moses*; הוא להסיר את נחילי זכובים פרעה, עבור משרתיו, ומן עמו; שם נותרה לא אחת. אקסודוס: 8:30-31

פרעה והתקשה הלב שלו בשלב זה גם; גם הוא ייתן את האנשים. יציאת מצרים 8:32

מותו של המנייה בשידור חי

אמר בפני *Moses*; "אל פרעה, ואגיד לו, ובכך נאום אדוני אלוהי העברים, שלח נא את עמי, כי הם עשויים לשרת אותי. אם אתה מסרב לתת להם ללכת, ואני וילט להחזיק אותם, הביטו, ידו של האל הוא על הבקר אשר בשטח על הסוסים, על חמורים, על הגמלים, על השוורים, על הכבשים: אשר יהיו *murrain* חמורה מאוד!" אקסודוס 9:1-3

ישראל מוגן

האל האם סבר בין הבקר של ישראל ואת הבקר של מצרים: אשר דבר למות כל הילדים של ישראל. האדון מונה זמן, אומר; "האל מחר אעשה את הדבר הזה בארץ". אקסודוס 9:4-5

ו אלוהים עשה את הדבר הזה ביום שלמחרת, ומת כל הבקר של מצרים: אבל של הבקר של ילדי ישראל מת לא אחת. אקסודוס 9:6

פרעה שלח, והנה, לא היה אחד של הבקר של המתים בני ישראל. הלב של פרעה היה מוקשה, הוא לא נתן את האנשים. שמות 9:7

ונענשתי על העם המצרי

ויאמר ה' אשא *Moses*, בפני אהרון; "קח לך חופנים של האפר של הכבשן, ותנו *Moses* מפזרים אותה לכיוון השמיים בעיני פרעה. זה יהיה אבק קטן של כל מארץ מצרים, ואתה עוד פרונקל ונורין ושוב עם *blains* על האדם ועל הבהמה, לאורך כל מארץ מצרים. אקסודוס

9:8-9

והם לקחו את האפר של הכבשן, עמדו לפני פרעה; והתניזו *Moses* למעלה לעבר השמים; והוא הפך פרונקל שובר ושוב עם

blains על האדם ועל הבהמה. יציאת מצרים 9:10

ו הקוסמים לא יכלו לעמוד לפני *Moses* בגלל הרופא; לרתיחה היה על הקוסמים, ועל כל המצרים. יציאת מצרים 9:11

האל מוקשה בלב ליבה של פרעה, הוא (פרעה) *hearkened* לא ועשיתם (*Moses & אהרון*); כמו האל דיבר בפני *Moses*.

יציאת מצרים 9:12

ברז & אש מהשמיים

ישוע ואמר *Moses*; "קום מוקדם בבוקר ואני עומד לפני פרעה, ולומר לו, לכן נאום האדון אלוהי העברים, שלח את עמי, כי הם עשויים לשרת אותי! כי הפעם אשלח כל המכות שלי על העבודה יפה והלב, על המשרתים את ואת על אנשיך; כך י יודע שאין אף אחד כמוני

בכל הארץ. יציאת מצרים 9:13-14

דוגמה המין האנושי

לעת עתה אני יהיה למתוח את היד שלי, כי אני יכול להכות אותך ואת אנשיך עם מגיפה; אתה ואזי קטועים מן הארץ. מעשה מאוד

למטרה זו יש גידלתי אותך, עבור כדי שהשמן בקרבך את הכוח שלי; והכריז כי השם שלי יכול להיות לאורך כל הארץ. יציאת מצרים

9:15-16

עד כה *exalteth* אתה עצמך נגד האנשים שלי, כך תצווני לא לתת להם ללכת? . הביטו, מחר על הפעם אני יגרום לו גשם ברז

מאוד חמורה, כגון שהיה נטו כבר במצרים מאז קרן הימנו אפילו עד עכשיו. יציאת מצרים 9:17-18

דבר אחד שאני רוצה כי אתה צריך לשים לב בכל אלה המכות אשר אלוהים העניש מצרים, *Moses* מבשרת יקרה שלהם לפני

שהם מתחילים. בדרך זו, אי אפשר לומר כי אלוהים לא מדבר דרך *Moses*.

לשלוח לכן עכשיו, ולאסוף את הבקר, וכל מה הביאך בשדה; עבור כל אדם וחיה אשר יהיה ניתן למצוא בשטח, לא יובאו הביתה,

הברד יהיה לרדת עליהם, הם ימותו. יציאת מצרים-9:19

הפעם אלוהים גם נותן אזהרה כדי להביא את כל חיות המשק, מה הם יכולים קציר היבול. זה מגלה לי כי הקהל בין פרעה Moses אינה סודית, אלא כי הוא הודיע לעם. באזהרה זו, אלוהים הוא חושף פרעה וכל מי לקרוא על אירועים אלה לאורך ההיסטוריה כי ישנם כמה מן המצרים ושכנעו האמת של אלוהים הכל יכול.

זה חשש המילה של אלוהים בקרב המשרתים של פרעה שעשה משרתיו ולברוח הבקר שלו לתוך הבתים: והוא זה נחשב לא המילה של אלוהים עזב את משרתיו ובקר שלו בתחום. יציאת מצרים 9:20-21

זה תופס גם לגבי האנשים של היום. ישוע נתן הנבואה של תהפוכות, וכתוצאה מכך הגדולה זה יהיה התוצאה של המלחמה. כמה החיים היום לוקחים הקדישה מתוך הנבואות האלו? אם אתה הולך הפרקים אני יש לי תחת הכותרת, **המלחמה הגדולה**, תלמד של הנבואות האלו, רק כמה אנחנו קרובים להם במילוי.

ויאמר ה' אל Moses, "למתוח שבידך לעבר השמיים, כי ייתכן ברד ב כל מארץ מצרים, על האדם, ואת הבהמה, ועל כל עשב ועשב השדה, במהלך מארץ מצרים. יציאת מצרים 9:22

ו Moses הושיט את המוט שלו לעבר השמיים: האל שלח רעמים וברד ואת האש רץ לאורך על פני האדמה; אלוהים המטיר ברד על מארץ מצרים. אז היה ברד, אש התערבבו עם הברד, מאוד חמורה, כגון שאין כמו זה של כל מארץ מצרים כיוון שהוא הפך אומה. יציאת מצרים 9:23-24

וברד בשחין לאורך כל מארץ מצרים, כל זה היה בשטח, אדם ובהמה; ואת הברד. השמיד את כל עשב ועשב השדה לבלום כל עין השדה שלך. יציאת מצרים 9:25

ישראל מוגן

רק גושן, בו היו הילדים של ישראל, היה שם אין ברד. יציאת מצרים 9:26

עוד פעם שאלוהים מגלה כיצד הוא יכול לגרום כאב, סבל למי שאינו מציינת דבריו, ולהשאיר ללא פגע אלה לשמור מצוותיו ומאמינים המילה שלו.

פרעה שלח, קרא Moses ואהרון, ואמר להם; "חטאתי הפעם: האל הוא צדיק, אני והאנשים שלי רשעים. להפציר אלוהים (כי זה מספיק), כך שיהיה אין יותר אדיר *thunderings* וברד; אני אתן לך ללכת ו יה אשאר כבר לא. יציאת מצרים 9:27-28

Moses אמר לו האלהים' ברגע יצאתי מחוץ לעיר, אפיץ בחו את הידיים שלי על ה'; קול הרעם מבינינו, וגם לא יהיה שום ברד יותר; כך י יודע איך שכדור הארץ הוא האל. אבל באשר הריני ומשרתים מלכותך, אני יודע כי אתם לא עדיין יפחדו לאלוהים. יציאת מצרים 9:29-30

חשבתי על ידי זה פרעה יהיה כנה וכוונתו שנתנו ישראל ללכת, אבל כפי שאתה יכול לראות, Moses יודע שפרעה טרם להיות כנוע לחלוטין על-ידי האל.

ואת פרעה ראה כי הגשם, הברד, רעמים היו חדל, שהוא חטא עוד יותר, ולא מוקשח הלב שלו, הוא, משרתיו. בלב ליבה של פרעה היה מוקשה, וגם הוא הניח את בני ישראל ללכת; כמו האל דיבר על ידי *Moses*. יציאת מצרים 9:34-35

מכת ארבה

ויאמר ה' אל *Moses*, "להיכנס אל פרעה: כי אני יש לי מוקשה הלב שלו, ואת הלב של משרתיו, כי ייתכן שהשמן אלה השלטים שלי לפניו: וזה אתה י לספר באוזניים של בנך, ואת הבן של בנך, איזה דברים אני חוללתי מצרים, ואת השלטים שלי אשר עשיתי ביניהם; יה שאולי יודע איך כי אני ה'. יציאת מצרים 10:1-2

שוב פעם אלוהים הוא כוונה כי כל מצריים, כמו גם את בני ישראל יודעים כי הוא אלוהי היקום, והוא כי יקוימו, אי ציות לא נסבול. . זה גם וכוונתו כי פרעה יהירה ויהיר להיות כנוע לפני אלוהים. כי זה אלוהים מי מחליט מי יהיה המלך, שכן. לא, אפילו באותם אדמות אינם מספקים לסגוד לו. האדם שייך לאלוהים, ללא קשר השפעת השטן עליהם.

Moses ואהרון נכנסו אל פרעה, ואמר לו, "ובכך נאום אדוני אלוהי העברים, איך וילט ארוך אתה מסרב תשפיל את עצמך לפניי? שלח את עמי, כי הם עשויים לשרת אותי. יציאת מצרים 10:3

אחרת, אם אתה מסרב לתת את האנשים שלי. קדימה, הבט, מחר אביא את הארבה את החוף: ו הם יכסה את פני האדמה, כי אי אפשר להיות מסוגל לראות את כדור הארץ: האם ואוכלים השאריות אשר ברח, אשר להיהרס לכם מן הברד, האם לאכול כל עץ אשר הצמיחה בשבילך לעבוד בשטח: , הם ימלאו את הבתים, הבתים של כל המשרתים שלך, ואת הבתים של כל המצרים; אשר את האבות, וגם לא את האבות יש לראות, מאז היום בו הם היו על האדמה עד עצם היום הזה. הוא הסגיר את עצמו, ויצא מפרעה. יציאת מצרים 10:4-6

כפי שאתה זוכר, אלוהים אמר *Moses*, בעיני פרעה, ש-*Moses* היה כמו אלוהים, ואת אהרון שהוא כמו הנביא. עם *Moses* סוף סוף הסרת בעצמו הנוכחות של פרעה מבלי הראשון בגידופים לעשות כן, הוא הראה פרעה כי הוא *Moses* כבר לא נתן כבוד למשרד את פרעה ייצג בחברה המצרית, רק משהו גדול מפרעה היה בכזה חוסר, אחרת שהם הושמו למוות על המקום. *Moses* לא הוכה עד מוות מראה הכוח הוא רכש על פרעה ועל משרתיו.

המשרתים של פרעה אמר לו האלהים "כמה זמן האיש הזה יהיו מלכות אלינו? . והגברים ללכת, כי הם עשויים לשרת את האל את האל שלהם; מנהיגו עדיין לא ומצרים נהרס? שמות 10:7

כי משרתים פרעה מובאים לטעון עם פרעה, הוא מראה הניתוח לעיל שלי כמו שהוא נכון. כפי שאתה יכול לראות, הוא הודה על ידי משרתיו של פרעה כי כל אלה המכות אשר נגרמו למצרים, הרס את כלכלתה ועושר שלה.

Moses ואהרון הובאו שוב אל פרעה: ויאמר להם, "קדימה, משרת את האל אלוהיכם: אבל מי הם. זה בסדר, אבא? יציאת מצרים 10:8

Moses אמר, "אנחנו נלך עם הצעירה שלנו ונלך עם הזקן שלנו, עם הבנים שלנו, עם הבנות שלנו, עם להקות שלנו ועם עדרים שלנו יהיה; כי אנחנו חייבים להחזיק משתה על ה". יציאת מצרים 10:9

ויאמר (פרעה); "! האדון כך יהיה איתך, כפי אני אתן לך ללכת, ואני הקטנים שלך: נראה; הרוע הוא לפניך!" לא כל כך: לכו עכשיו גברים, והוא משרת את האל; בשביל זה יה רצון! הם (Moses ואהרון) הובהלו החוצה מן הנוכחות של פרעה. יציאת מצרים 10:10-11

בהתחלה זה נשמע כאילו פרעה שסוף סוף לאפשר לישראל ללכת, אבל אז הוא מתרכך, כזה הוא את הכעס שלו, הפעם שיש לו שומריו להסיע אותם מנוכחותו.

ויאמר ה' אל Moses, "למתוח שבידך מעל מארץ מצרים על החרובים, כי הם עשויים תיגש מארץ מצרים, ויאכל את כל עשב הארץ, אפילו שכל הברד הציע עזב. יציאת מצרים 10:12

Moses הושיט את המוט שלו מעל מארץ מצרים, ואת האל הביא של רוח מזרחית על האדמה כל היום, כל הלילה; כאשר זה היה בבוקר, הרוח המזרחית את הארבה. הארבה עלה מעל כל מארץ מצרים, נחתי בבית כל העלויות של מצרים: חמורה מאוד הם; לפנייהם היו. אלוהים כזה כפי שהם, גם לאחר אותם יהיה כזה. יציאת מצרים 10:13-14

כי הם כיסו את כדור הארץ כולו, כך האדמה היה הקדירו; ואוכלים עשה את כל עשב הארץ, ואת כל פרי העצים אשר השאיר הברד: לא נשאר שום דבר ירוק העצים או צמחי מרפא של השדה, דרך כל מארץ מצרים. יציאת מצרים 10:15

ואז פרעה קראו Moses ואהרון ב hast; והוא אמר, אני חטאתי נגד ה' אלוהיכם, ונגד לך. עכשיו ולכן, אני מתחנן החטא שלי רק הפעם, ויסלח להפציר את ה' אלוהיך, שהוא עלול לקחת ממני את המוות הזה בלבד. יציאת מצרים 10:16-17

והוא (Moses) יצאה פרעה, בהציבו את האל. ישוע הפך רוח חזקה המערבית, אשר לקחו את הארבה, והשליכו אותם לתוך הים האדום; שם נשארו לא אחת המדומה כל החופים הצפוניים של מצרים. יציאת מצרים 10:18-19

. אבל האל מוקשה הלב של פרעה, כך הוא לא ירשה את בני ישראל ללכת... יציאת מצרים 10:20

חשיכה כבדה

ויאמר ה' אל Moses, "למתוח את היד לעבר השמיים, כי ייתכן חושך על פני מארץ מצרים, אפילו האפלה אשר עלולה להיות מורגשת. ו Moses הושיט את ידו לעבר השמיים; והיה שם עבה אפלה בכל ארץ מצריים שלושה ימים: הם ראו לא אחד לשני, גם רוח כל מהמקום שלו במשך שלושה ימים: אבל כל בני ישראל היה אור ידי דייריהם. יציאת מצרים 10:21-23

מי אלוהי היקום יכול לבצע כל המכות האלה? אתה עדיין מאמין? לחשוב על המילים האלה, כי אתה צריך לקרוא, כמו תקשורת מאלוהים ישירות אליך. אל תחשוב עליהם כעל משהו רשום בספרים מזמן על ידי זקנים עם שיער אפור. מילים אלה אינם דברי Moses, אבל האלוהים, שגבה Moses, כי הוא יכול לכתוב אותם. יודעים זה רצון אז תאמין, אלוהים הוא אמיתי, חי אלוהים, רצונו יקוימו.

ואת פרעה ויקרא Moses, ואמר "קדימה, משרת את האל; רק תן שלך להקות, עדרים שלך להיות נשאר: תן הקטנים שלך גם ללכת איתך. יציאת מצרים 10:24

Moses אמר: "אתה חייב לתת לנו גם קורבנות, העולה, כי אנחנו עשויים להקריב על ה' אלוהינו. הבקר שלנו גם אלך איתנו; אשר לא פרסה תישאר מאחור; עבור הימנו. אנחנו חייבים לקחת לשרת את האל אלוהים שלנו; אנחנו יודעים עם מה אנחנו חייבים לשרת את האל, עד שאנחנו באים לשם. יציאת מצרים 10:25-27

. אבל האל מוקשה ליבו של פרעה, הוא לא ירשה להם ללכת. ואת פרעה אמר לו האלהים' צא ממני, לוקחים להנחיות השמר לך, לראות את הפנים שלי אין יותר; עבור יום אתה רואה את הפנים שלי מות תמות. יציאת מצרים 10:27-28

Moses אמר: "אתה hast המדוברת. ובכן, אני אראה את פניך שוב יות" יציאת מצרים 10:29

מותו של הבכור נולד

ויאמר ה' אל Moses, "עדיין אביא מגיפה אחת יותר על פרעה, למצרים; לאחר מכן הוא יודיע לך ללכת מכאן: כאשר הוא יהיה לתת לך ללכת, הוא יהיה בוודאי דחף אותך החוצה ולכן בסך הכל. שידבר עכשיו באוזניים של העם, ולתת לכל אדם להשאיל של השכן שלו, כל אישה של השכן שלה, תכשיטי כסף, תכשיטי זהב. אקסודוס 11:1-2

עושר הארציים של עניין לאלוהים, הוא כבר בעל הארץ כולה ואת כל זה על זה, אבל יש לו צורך לדברים כאלה של כסף וזהב כפי שהוסבר בפרקים אחרים של שמות....

האל נתן האנשים טובה בעיני המצרים. יתר על כן האיש Moses היה גדול מאוד במארץ מצרים בעיני משרתים פרעה, בעיני העם. אקסודוס 11:3

זה אלוהים נותן לנו לדעת כי העם המצרי. ייתן לילדים של ישראל של התכשיטים שלהם באופן חופשי. אף-על-פי פרעה הוא שחצן ויהיר מלא גאווה, העם רוצה דבר יותר מאשר לראות את היהודים לעזוב, אשר היא להראות כי אסונות הפוערת מצרים ידועים של תושבי מצרים להיות הגורם של אלוהי העברים, כמו foretold על ידי Moses.

Moses כנביא של ריבונו של עולם הוכיח את עצמו לדבר דבריו של אלוהים, וככזה הפך איש קדוש המצרים כמו שהוא אל העברים, עם כל הכבוד כבוד שהחזיקה חמקמקים בזמנים קדומים.

זכור: הדת הפגאנית של המצרים, פרעה הוא אלוהים על פני האדמה, אלוהים חיים. כאשר Moses מראה דרך כל המכות האלה אלוהי העברים הוא גדול מפרעה, זה זעזעה את אמונתם של פרעה.

ו Moses אמר: "לכן נאום האדון, בערך בחצות אני אלך לתוך בעיצומו של מצרים: וכל בכורי במארץ מצרים יומת, מן הבכור של פרעה זה sisseth על כסאו, עד אשר תגיעו בבכור משרתת זה מאחורי המטחנה; כל בכור של חיות. אקסודוס 11:4-5

אני צריכה לרשום משפט אלוהים המשתמש בהפסוקים לעיל: "מן הבכור של פרעה זה sisseth על כסאו". מילות המפתח הזו הם "זה sisseth על כסאו". בשנים האחרונות כמה היסטוריונים טענו כי פרעה, "רעמסס" שלו ה-80 בזמנו של יציאת מצרים, ובכך לגמלאות, מתן הסמכות שלו איש הנהלה, מי יורש העצר, או את בני בכורי של רעמסס. זה יושב טוב עם מילים בתנ"ך, כי הוא מגלה

פרעה שיושב על כס המלוכה להיות בערך באותו הגיל כמו Moses. היו סיפורים אחרים Moses, פרעה הצעיר הזה גדלו ביחד כאחים, שיכול גם עם המילים של התנ"ך.

לאן אני חותר היא כי בני בכורי פרעה אשר מת כפי שנאמר בספר שמות ניתנת להיות נער צעיר, לא מבוגר. בנוסח שלעיל, אז זה יתאים. בנו של רעמסס פרעה אשר יושב על כס המלכות, זה הבן שלו תמות יחד עם השני בכורי מצרים. במילים אלה שאלוהים נתן מזהה לגבי פרעה שבו הוא מדבר על.

ו יהיה בכי לאורך כל מארץ מצרים, כמו היה אף אחד לא אוהב את זה, ולא יהיה דומה לזה יותר. אקסודוס 11:6

ישראל מוגן

אבל נגד כל אחד בני ישראל עוד לא כלב להניע את לשונו, נגד אדם או חיה: ye שאולי יודע איך כי האל לשים את ההבדל בין מצרים לישראל. שמות 11:7

עוד פעם אלוהים מראה את כוחו בכך שהוא יכול לשמור בטוח. מי שהוא בוחר, באותו הזמן שהוא גורם לפגיעה כל האחרים.

וכל אלה המשרתים את יבוא למטה אליי, להשתחוות עצמם אליי, אומר, "צא החוצה, ואת כל האנשים אשר מלווים:", אחרי זה אני אצא. הוא יצא מן פרעה בכעס גדול. אקסודוס 11:8

בחודש זה, Moses נותנת חיזוי לפרעה כי המשרתים שלו, שהוא דרך אחרת לומר יועצים, להשתחוות Moses ולהודיע לו על אנשיו לעזוב.

ויאמר ה' אל Moses, "פרעה יהיה לא הקשיבו לכם; כי אולי להכפיל את האותות במארץ מצרים. Moses ואהרון עשו כל הפלאים הללו לפני פרעה: האל מוקשה ליבו של פרעה, כך הוא לא ירשה בני ישראל לצאת את האדמה שלו. אקסודוס 11:9-10

אף-על-פי Moses התריע רק פרעה כי הבן שלו ימותו אם הוא לא נותן בני ישראל ללכת, הוא מסרב להאמין. כזאת היא היהירות שלו נפוח שהוא לא יכול לראות. כי הוא לא מתעסק עם איש, Moses, אבל עם אלוהי היקום.

הפסח הראשון

ויאמר את לורד אל Moses ואהרון במארץ מצרים, אומר, "החודש יהיה לכם תחילת חודשים: יהיה החודש הראשון של השנה לך. אקסודוס 12:1-2

אלו מכם שאינם יהודים, אולי לא יודע, אבל הפסח הוא ציין בחודש מרץ, וזה בחודש זה כי אלוהים אמר להיות החודש הראשון של השנה, לא בינואר כפי שאנו צופים זה. אני רואה התבוננות שלנו החודש הראשון של השנה בינואר כמו אך עוד ניסיונות של השטן לשכתב או לשנות את חוקי האלוהים. לאלו מכם אשר לא רואה את הרוע של השטן כל הסובב אותך, אז הנה עוד של שקרים אמר על ידי השטן, כי היית להיות בקיאים כל חייך.

לאחרונה, למדתי להבין כי היהודים שבו התבוננות השנה החדשה שלהם, אבל זה לא היה להיות חגגה בחודש מרץ, אבל כמה חודשים אחרים. את זה שאני רואה את ההבנה היהודים הם בדיוק כמו שולל מצוות האל אליהם כמו גם רוב הנוצרים אם אלוהים אמר Moses לומר אלו שבאו ממצרים איתו, באותו חודש זה הפסח הראשון הוא ציין אז, מרץ, היה אמור להיות החודש הראשון של השנה, אז אני שואל למה הם לא הצופה שלהם השנה החדשה בחודש מרץ חוץ מזה איפשהו לאורך הדורות הם איבדו את דרכם על אפילו פקודה זו מאלוהים, כמו גם כל אלה אחרים אי-הצדק. מה שהאל נותן רשימה של ספרים של ירמיהו, יחזקאל.

אלוהים מצווה מה כדי לאכול

מדברים יה אל כל עדת ישראל, אומר: "ביום העשירי של החודש והם יקחו להם כל גבר טלה, לפי הבית של אבותיהם, כבש עבור בית: אם משק הבית להיות קצת יותר מדי בשביל השה, לתת אותו ואת שכניו הבא אל הבית שלו לקחת את זה על פי מספר הגשמות; כל אדם על-פי שהוא אוכל אכין את הספירה שלך עולה הטלה. אקסודוס 12:3-4

הטלה שלך יהיה ללא פגם, זכר של השנה הראשונה: ye אסיק מן הכבשים או מן העזים: יה טוב לשמור את זה עד יום ה-14 באותו חודש: מכלול שלם של כנסת-ישראל תהיה להרוג אותו בשעות הערב. אקסודוס 12:5-6

והן יהיה לקחת את הדם, השביתה אותו על ההודעות דו צדדי, על העמוד הדלת העליון של הבתים, שבו הם בסדר. תאכל את זה. הם בסדר לאכול את הבשר בלילה הזה, צלוי באש, וגם לחם ללא שמרים; עם המרור הם בסדר לאכול את זה. אקסודוס 12:7-8

אלוהים מצווה כיצד לבשל את הבשר

לאכול לא חלק ממנו raw, ולא בוצי בכלל עם מים, אבל צלוי באש; הראש שלו עם רגליו, ועם את purtenance (רלוונטיות) הימנו. יה יהיה לתת לשום דבר מזה להישאר עד הבוקר; את אשר להיהרס על זה עד הבוקר ש-ye נשרוף את האש. אקסודוס 12:9-10

לא יכולתי למצוא את המילה **purtenance** כפי שהוא כתוב בפסוק זה, במילון, אז הלכתי קונקורדנציה תנ"ך כדי לחפש את משמעותה. המילה **purtenance** היא מילה אנגלית ישנה משמש כדי להחליף את המילה העברית, **Qereb**, ואת זה מוגדר: הלב, קערות, חלקי פנימה. אז זה אומר לי כי החיה היא להיות מבושל כל, ללא הראשון השחיטה זה.

אלוהים מצווה איך הגברים חייבים לאכול סעודת

ובכך בבהמה תאכלו אותה; עם עובד *girded*, הנעליים שלך על הרגליים, ואת הצוות שלך ביד; יה בסדר לאכול אותו בחיפזון: זה הפסח של האל. יציאת מצרים 12:11

אני לא מודעים על מה התפתחה המסורת של היהודים, אבל אני די בטוח, הם לשבת ליד השולחן ולאכול ארוחת פסח כפי שהם היו לכל ארוחה אחרת. אלוהים אמר כי במקום, הגברים לפחות, חייב להיות *girded*, ושיש לך בטח הנעליים שלך על הרגליים, ואת הצוות שלך ביד.

המילה **girded** מוגדרת על-ידי במילון Encarta כמו: להכין את עצמך התנגשות או פעילות נמרצת. לשים חגורה או המחוך סביבך, כדי לאבטח משהו לעצמך עם חגורה או רצועות, או מחוך. אף אחת מההגדרות האלה נראה נכון על הדרך שבה שהמילה משמשת בפסוקים אלה, אז בדקתי את זה בקונקורדנציה התנ"ך. המילה **girded** היא המילה האנגלית שהחליף את המילה בעברית "**Chagar**" אשר מוגדר: לשים, כמו חגורה או שריון של.

כי גם הם נדרשים להיות הצוות שלהם בידיים שלהם, בזמן שהם אוכלים, עולה כי הוא המשמעות היא שהם צריכים להיות מוכנים לשים להילחם להגנתו של הבית והמשפחה. הם בטח אוכלים מהר, להיות לבוש לגמרי במקרה הם בטח למריבה. צוות יכול לשמש כלי נשק בעת הצורך, כמו גם מקל הליכה.

יעברו מארץ מצרים בלילה הזה, ואני אכה כל בכור בארץ מצרים, אדם ובהמה; נגד כל האלים של מצרים יפעיל שיקול דעת: אני ה'. יציאת מצרים 12:12

הדם יהיה לך עבור אסימון על הבתים שבהם אתם; , כשאני רואה את הדם, שאוותר עלייך, ולא המגיפה יהיה עליכם להשמיד אותך, כאשר טום מארץ מצרים. יציאת מצרים 12:13

שימו לב: הדם הם לשים ליד הדלת או כניסה לבתים שלהם הוא **אסימו** אשר מוגדר כ: הפגנה, או מזכרת, או כמו משהו סימבולי משהו אחר. שימוש זה של דם מסתכם אז אותו דבר כמו כאשר אלוהים אומר לנו שכאשר אנחנו שומרים את השבת יום השביעי הוא "**תחתום**" בינינו לבין אלוהים, כי אנחנו העם של אלוהים, כי אנחנו מסתכלים על אלוהי היקום כמו להיות אלוהים שלנו. ואילו הדם הוא רק סמלי זה, לשמור על השבת האמיתי הוא סימן בפועל.

פסח היבט של האמנה השנייה

היום הזה יהיה לכם זכרון; יה טוב לשמור את זה משתה לאלוהים לאורך כל הדורות שלך; יה אשמור אותה סעודה על ידי פקודת לנצח. יציאת מצרים 12:14

לחם ללא שמרים

שבעה ימים בבהמה תאכלו לחם שבצקו לא החמיץ; אפילו ביום הראשון ye אשים משם לזון מחוץ לבתים שלכם; עבור מי שצריך eateth לחם חמץ מהיום הראשון עד יום השביעי את הנשמה מישראל יכרת. יציאת מצרים 12:15

ביום הראשון יהיו ולאולם הקדושה ואני ביום השביעי יהיו ולאולם הקדוש'; אין סגנון העבודה של ייעשה בהם, זה כל גבר חייב לאכול, זה יכול להיעשות רק אותך. יציאת מצרים 12:16

ולצפות ye יהיה החג של לחם ללא שמרים; עבור יום שזנחו יש הבאתי הצבאות שלך מחוץ מארץ מצרים: ולכן יהיה ye נבחן את היום שלך דורות על ידי פקודת לנצח. יציאת מצרים 12:17

החודש הראשון

בחודש הראשון, ביום ה-14 של החודש אפילו, עוד תאכלו לחם שבצקו לא החמיץ, עד ליום אחד, העשרים של החודש אפילו. שבעה ימים יהיה אין לווין נמצאו בבתים שלכם: מי שצריך *eateth* את אשר הוא שפירורי, אפילו כי הנשמה תהיה מנותקת מבית כנסת-ישראל, בין אם הוא אדם זר, או נולד בארץ. אקסודוס 12:18-19

כפי שאתה רואה, אלוהים אומר אלו כפופים האמנה השנייה כי הם צריכים לצפות הסעודה בחודש הראשון של השנה. זכור: אלוהים יש נתון כי החודש הראשון של השנה הוא להיות באותו החודש הפסח הוא להיות נצפתה, אשר בחודש אנחנו קוראים מרץ, לא בינואר כפי נוצרים הגיעו לצפות את זה.

לכן היום הראשון של פסח של שמירה על ה-14 במרס, נמשך שבעה ימים עד עשרים-הראשון של מרץ. במהלך תקופה זו אין לחם שיש לווין בו הוא צריך לאכול. לווין היא מילה נרדפת שמרים. כששמים שמרים עם הפרחים והמים בעת ביצוע לחם, השמרים גורם לערבב להרחיב או לקום.

שימו לב: היום העשרים של מרץ הוא האביבי, כאשר היום שעות אור שווים ל הלילה זמן שעות. זה מבחינה היסטורית זמן של חגיגות פגאניים ביותר לחגוג את לידתה מחדש של כדור הארץ. השטן תמיד ניסה לזהם פולחן אלוהי היקום, ולכן שלו דתות הפאגאניות ערכו חגיגה במהלך תקופה זו כדי לבלבל ולהטעות את זה וזה של אלוהים ועל זה שהוא פגאני.

האלוהים הוא העליון

עכשיו אתה יכול לשאול, "למה אלוהים אכפת אם אנחנו צריכים לשים שמרים הלחם שלנו או לא?" זה רק במהלך שמירה על הפסח, זה ציווה כי אנחנו אוכלים אין לווין, עדיין מותר ע י אלוהים כי לאכול לחם שאור שאר השנה. תחשוב על זה כעל פקודה של אלוהים, רק מצייתת האלוהים אתה יכול להראות את האהבה שלך עבור האל. זה לא משנה אם אתה חושב שזה לא הגיוני או לא, כי אלוהים אמר לך לעשות משהו בדרך מסוימת, אם אתה אוהב את אלוהים אתה תבין, ללא תלות במחשבות שלכם.

לעם ישראל בלבד

אתם תאכלו שום שפירורי; בתוך כל חברה עתיקה אף שלך בבהמה תאכלו לחם ללא שמרים. יציאת מצרים 12:20

כפי שאתה רואה, אלוהים ומדגיש את הכוונות שלו כי אנחנו אוכלים לחם שאור אין במהלך השבוע של הפסח. אני משתמשת במילה "אנחנו" הרבה הסברים אלה, אבל אני רוצה את זה אתה מבין שזה הפניה אלה היו כפופות לדרישות האמנה השנייה בלבד. אלה לפני Moses נדרשו לא להתבונן הפסח, ואלו לאמנה השלישית לא כפוף את קיומה גם. זה יוסברו בהמשך השיעורים.

פקודת לנצה

ואו Moses ועל כל זקני ישראל, ואמר להם, "למשוך החוצה ולקחת אותך טלה לפי שלך משפחות, ולהרוג את הפסת. יה יהיה לקחת חבורה של קדמונינו, לטבול אותו בדם כי הוא באגן ואת השביתה המשקוף ואת הצד גרר הצבות עם הדם זה באגן. אף אחד מכם לא תצאו בדלת ביתו עד הבוקר. אקסודוס 12:21-22

המילה **זעמר** מוגדרת במילון Encarta כמו צמח לא מזוהה ענפים אשר מתוארים בתנ"ך כמו בשימוש כדי להתיז מים במהלך טקסים דתיים עברית. מה שנותן לי מושג מה זה, לכן בדקתי את זה בקונקורדנציה התנ"ך, המילה **זעמר** היא מילה לטינית ניתנת על המילה **flaphach** איפה זה אומר לנו שזה תאנה מיובשים למעלה מחולק אבקה.

בתקופה האחרונה שמעתי שהיו שם 7 מלומדים מנסים להבין איזה חומר את האזוב. עשוי, אבל הם נראים אין אפשרות לקבוע זאת, כבר על חיפוש שלוש דקות, אלוהים גילה את זה לי. זה אומר לי כי אלא אם כן יש לך חפש למען האל ולמען האמת שלו, לא ניתן יהיה למצוא גם עם היכולת האינטלקטואלית שלך לבד, כמו ישוע אומר לנו: "אני הדרך". רק עם ישו בתור המדריך יכול אתה למצוא את האמת המלאה, בזה למצוא את אלוהים.

ישוע נאום לו, "אני את הדרך, את האמת ואת החיים: לא יבוא איש אל האב, אלא גם על ידי". יוחנן 14:6

דם כמזכרת פיזית

למען האל יעברו להכות את המצרים; כאשר הוא seeth את הדם על המשקוף ועל ההודעות זו צדדי, האל יעבור מעל הדלת, לא תסבול את המשמיד לבוא בפני את הבתים כדי לחסל אותך. יציאת מצרים 12:23

הדם הוא אסימון או סמליות כי אלה המתגוררים בתוך הבניין הזה הם ילדים של אלוהים, ולכן תחת ההגנה של אלוהים.

הפסה הוא פקודת

ולצפות ye יהיה הדבר הזה עבור פקודת לך וכדי הבנים לנצה. יציאת מצרים 12:24

פקודת מוגדרת על-ידי המילון כמו: חוק או כלל שנעשו על ידי סמכות כמו הממשלה העיר. בתנ"ך פקודת על האל או על Moses, הוא חוק כדי להשמר, אבל אלא אם צוין אחרת זה לא לנצה, יכול להיות שתוקן או לבטל על ידי אלוהים.

פקודת הוא בדרך כלל חוק נכתב על ידי ידו של גבר. פקודה זו בדבר הפסח יש התמיכה של אלוהים, אלוהים אמר שזה **פקודת לנצה**. עשרת הדברות, אשר נכתבים על ידי אצבע אלוהים על אבן, המציין כי הם מעמד לנצה, שאינו ניתן לשינוי, אין אפשרות לקרוא פקודת. עשרת הדיברות הם יותר כמו זו של החוק של הקרקע שתחתיו תקנות וחוקים אחרים כפופים.

בניגוד לזה. עם אבות

בפסוק לעיל, אלוהים אומר לנו כי זו "**לפקודת**" הוא להיות למען בני ישראל בכל הדורות שלהם. אני צריך לספר לך על שלי אי-ודאות איך היו הקדושים של האל, אשר לא מתקיימים באותם הפרמטרים של האמנה השנייה בתור בני יעקב, אפקט זה.

הפסח כפי מאויתות בפסוקים, לומר לי כי הם חלק בלתי נפרד ברית שאלוהים ייסד עם הישראלים הראשונים. בתור שכזה אני לא ברור אם הוא חל על מי הם חלק של האמנה השלישי.

האמנה השנייה מבססת לעם ישראל, כמו האמנה השלישי קובע אחד על אחד יחסים אישית ואינטימית הגבוהה בין אלוהי היקום.

אני לא רואה איך הפסח יש לכל מטרה ולכן ביחסים. אני אשאיר את זה לך לתת תפילה לאלוהים ומאפשרים לו להראות לך מה הפקודות הוא מכם. התפללתי לאלוהים בעניין זה, הייתי נתון את ההרגשה, אך לא עם כל ודאות, כי בידיו של הפסח על ידי הקדושים של האל, הוא מיותר. להיות זה ידוע אולם, השליחים של ישו וישו למעשה להתבונן הפסח, ומכאן חוסר הודאות שלי. הדבר היחיד ממשיך לי בראש כשאני חושב על ישו כמו שיש שמרה את זה, הוא כי הוא נולד אזרחית לעם ישראל, וכי לכן תחת האמנה השנייה עד מותו על הצלב.

למה להשאיר את הפסח?

וזה יהיה לעבור, כאשר ye להיות באים לארץ אשר אלוהים ייתן לך, לפי הגולמיות הבטיח, כי ye תשמר שירות זה. זה יבוא לעבור, כאשר הילדים שלכם אומר לכם, "למה מתכוון ye שירות זה? כי אתה אומר, "זה קורבן הפסח של האל, אשר עבר מעל הבתים של בני ישראל במצרים, כאשר הוא השמיד את המצרים, ומסר את הבתים שלנו. האנשים הרכין את ראשו והחלו. אקסודוס 12:25-27

אני רואה שלושה הפסוקים הנ ל כמו להיות הסיבה האמיתית למה אלוהים מצווה לשמור על הפסח, כי כל הדורות כדי לבוא, אחרי אלו שחיו בזמן מותו של הראשון נולד ב מצרים, יזכור את כוחו של האל, כי אלוהי היקום הוא אמיתי, מעת לעת נתן מעורבות ישירה בענייניהם של איש

עם הקדושים של אלוהים, האמנה השלישי, לא אחד שהשיג את המצב כפי הקדוש של אלוהים יכול לשכוח, זה להיות חלק של שבו הם נמצאים, אישיות, כבוד, האופי המוסרי, לכן בידיו של הפסח אינה נחוצה עוד, לפחות ככה זה איך לראות אותו, תחליט בעצמך.

בני ישראל נעלם, האם ישוע היה המצווה, Moses, אהרון, גם הם. יציאת מצרים 12:28

מותו של הבכור נולד

ו ויהי, כי בחצות שהאל. השמיד כל הראשון נולד ב מארץ מצרים, מן הבכור של פרעה **כי ישב על כסאו** בפני הבכור של השבוי

היה בצינוק; את כל הבכור של הבקר. יציאת מצרים 12:29

ואת פרעה קם בלילה, ואת כל משרתיו, כל המצרים; והיה בכי במצרים; מפני שלא היה לא בית שבו היה לא אחת מתה. יציאת מצרים 12:30

הוא (פרעה) קרא Moses ואהרון בלילה, ואמר; "קום, ונוציא אותך הלאה מקרב האנשים שלי, גם כן וגם את בני ישראל; נלך, משרת את האל, כמו כן אמר. גם לקחת את להקות, עדרים שלך, כפי יה אמרו, נעלם; ברך אותי גמ'. אקסודוס 12:31-32

המצרים היו דחוף על העם, אולי שלחו אותם אל מחוץ לארץ בחיפזון; כי הם אמרו; "אנחנו להיות כולנו אנשים מתיש. יציאת מצרים 12:33

הגדרת האמנה השנייה

האנשים לקחו את כל הכסף? לפני שזה היה שפירורי, שקתות kneading שלהם להיות קשורות בבגדים שלהם על כתפיהן. בני ישראל עשו לפי דברי Moses; הן שאלו את המצרים תכשיטי כסף, תכשיטי זהב, לבוש: אקסודוס 12:34-35

האל נתן האנשים טובה בעיני המצרים, כך הם הילוו להם דברים כאלה כמו שהם נדרשים. הם הרסו את המצרים. יציאת מצרים 12:36

בני ישראל הלכו של רעמסס סוכות, בערך שיש מאות אלף על הרגל היו גברים, לצד ילדים. שפע מעורב עלה גם איתם; להקות, עדרים, אפילו רבה בקר. אקסודוס 12:37-38

הם אפו עוגות ללא שמרים של הבצק אשר הם הביא ממצרים, כי זה לא היה שפירורי; כי הם היו דחף ממצרים, לא יכול להשתהות, וגם הם הכינה את עצמם כל יכולים. יציאת מצרים 12:39

עכשיו sojourning של ילדי ישראל, אשר גר במצרים, היה ארבע מאה ושלושים שנה. ויהי בסוף ארבע מאה ושלושים השנים, ואפילו ביום שזנחו שויהי, כי כל המנחים של האל יצאה מארץ מצרים. זה לילה הרבה שחלים על כל ילדי ישראל בדורות שלהם. אקסודוס 12:40-42

ויאמר ה' אל Moses, אהרון,

1! זה פקודת של הפסח:

2. אשר לא זר לאכול הימנו:

3. אבל המשרת של כל אדם שקנה תמורת כסף, כאשר אתה hast למול אותו, אז הוא לא יישן לאכול הימנו.

4. זר ומשרתו שכר של לא יזכה לאכול הימנו.

5. בבית אחד יהיה זה להיאכל; אתה ואזי לא סוחבים איתנו אלמדו הבשר בחוץ לבית;

6. גם ye יישבר עצם הימנו.

7. כל כנסת-ישראל תשמור אותה. אקסודוס 12:43-47

8. כאשר אדם זר יהיה לשהות עימך, ישמור הפסח לאלוהים, לתת כל הזכרים שלו למול, או תן לו להתקרב ולשמור אותו; הוא

יהיה כמו אחד שנולד בארץ: עבור אדם נימול לא תאכל ממנו. יציאת מצרים 12:48

שימו לב: בפסוק זה אלוהים הוא המציינת כי הפעם היחידה זה זר, (גוי), יכול להיות חג הפסח אם הם ראשון. להגיש נימול.

אני רוצה שאתה מבין זה בתוך זה, בפסוקים אחרים ברחבי שמות...., אלוהים הוא חושף את הציפייה שהם תושבי ישראל האוונגליסטים, מלמדים את דבר האלוהים אל כל שאר האנושות.

המעשה של ברית המילה הוא סימבולי, לחשוף את עצמך בתור ילד של אלוהי היקום, וכי אתה נראה אלוהים בתור האל שלך ולא אחר. לכן, כאשר אלוהים אומר לנו בפסוק זה הזר יכול להיות חג הפסח אם הם נימולים, זה לא כי הם חייבים רק למול אך הם חייבים גם המרת הלב, הנשמה, הנפש לפולחן האל האמיתי. זה מסתכם זהה לדם סביב דלת הכניסה, כמו סמליות של להיות אלוהים.

9- חזק אחד תהא לו זה homeborn בפני הזר זה sojourneth בניכם. יציאת מצרים 12:49

כפי שאתה יכול לראות, את ההערות שלי מקבלים תמיכה על ידי פסוק זה.

10- וכך עשה את כל ילדי ישראל; כמו האל ציווה Moses, אהרון, גם הם. ויהי העצמי-באותו היום, שבו האל הביא את בני ישראל לצאת מארץ מצרים על ידי צבאותיהם. אקסודוס. 12: 50-51

11. ויאמר אלוהים אל Moses, אומר; "להתקדש אליו הראשון נולד, בכלל יפקח הרחם בין הילדים של ישראל, הן של הגבר והן

של החיה: זה שלי!" אקסודוס 13:1-2

12. Moses אמר בפני העם; "זכור את היום הזה, שבו ye יצאו ממצרים, מהבית של שיעבוד; כי על ידי כוח של יד אלוהים הביא אותך מן המקום הזה:"

13. האם אלה אין לחם חמץ להיאכל.

14. ביום זה יצא לכם בחודש Abib (מרץ). זה יהיה כאשר האדון יביאו אותך אל ארץ הכנענים, החיתים, ואת האמורים, ולא את Hivtes ואת ועממים, איזה sware הוא אשא את אביך לתת לך, ארץ זבת חלב ודבש, כי אתה ואזי לשמור השירות בחודש זה.

15. שבעה ימים אתה ואזי לאכול לחם שבצקן לא החמיץ, ביום השביעי יהיה חג של האל.

16. לחם ללא שמרים להיאכל שבעה ימים; אשר אין לחם חמץ ניתן לראות עימך, וגם יהיה לזון ראה עמך במגורים שלך.

17. רדיפה שהשמן בנך ביום ההוא, אומר; "הדבר נעשה בגלל מה שעשו לי כאשר נבראו ממצרים.

18- זה יהיה סימן לקריאתי על שבידך, ולכל אתר הנצחה בין עיניך, שיייתכן לחוקי האל בתוך פיד: עבור יד חזקה האל הביא אותך מחוץ למצרים.

19. אתה לכן תשמר פקודה זו העונה שלו משנה לשנה. זה יהיה כאשר האדון אביא אותך לתוך האדמה של הכנענים, כמו sware הוא לקריאתי, לאבות מלכותך, אתן אותה לך.

20- כי אתה ואזי שהתפרק על ה' כל זה יפקח את המטריקס, ואת כל firstling אשליך של חיה אשר הביאך; הזכרים יהיה האל. כל firstling מניאק אתה ואזי שיפדה עם טלה; אם לא תעזבונו לגאול אותו, ולאחר מכן אתה ואזי לשבור לו:

21. ואת כל בכור אדם בין ילדיך ואזי אתה לגאול.

22. זה יהיה כאשר בנך asketh לך זמן לבוא, אומר; "מה זה? כי אתה ואזי ואומר לו, על ידי כוחו של יד האל הוציא אותנו ממצרים, לבית משפחת קשירה: ויהי, כאשר פרעה בקושי תיתן לנו ללכת, כי האל, השמדת כל בכור במארץ מצרים, הן בבכור אדם, הבכור של החיה: לכן להקריב לאלוהים כל זה יפקח את המטריקס, להיות גברים; אבל כל בכור של הילדים שלי אני לגאול.

קריעת ים סוף

ישנם הסברים רבים על מה שקרה עם קריעת ים סוף, אחד מהם מציע שלא הים האדום זה היה נפרדו אבל הים ריד, הנמצא בקצה הצפוני ביותר של הים האדום, ולא כי זה לא באמת חלק אבל בגלל יבש ומזג האוויר זה התייבש ומאפשר לילדים של ג'ייקוב להעביר את זה. אם זה נכון אז איך זה צבאו של פרעה הזה היו המים לסגת עליהם? יש דבר אחד שאתה צריך לזכור, המילים בתנ"ך לא בהשראת אלוהים, ו אינם דברי הנביאים, נכתב על ידי הנביאים, אלא למעשה דבר האלוהים, ניתנה לנביאים על ידי אלוהים כדי לכתוב ואז פרסמו.

הגדרת הנביא של אלוהים

המילון מגדיר הנביא כמו אחד שמדבר על אלוהים.

הנביא של אלוהים הוא אחד עד אשר צפנת. אתה רואה את ההבדל?

כאשר המילים של התנ"ך אומר כי הים האדום היה נפרדו וכי המים כקירות משני צדי המעבר שנוצר ובכך, אז זה כמו אלוהים אמר Moses לכתוב. האלוהים הוא האמת, ולא רק אלה אשר מאמינים האלוהים כפי שהוא גרם זה ייכתב, של האמונה, אם אתה מפקפק באמיתות חשבון זה כפי שכתוב בתנ"ך, אז אתה לא הקדוש של אלוהים, כי אתה לא מאמין.

זוכר: אברהם האמין, גם כאשר ההיגיון אמר שזה לא אפשרי, כי אברהם האמין שהאל יצר ברית איתו ועם את הזרע שלו.

מאמין באלוהים חיי נצח או ספקות ואני יודעת מוות נצחי.

החוק של אלוהים codifying

השלישי בחודש, כאשר בני ישראל היו יצאה מחוץ מארץ מצרים, באותו היום נכנסו הם במדבר סיני. כי הם היו מהתפיסה רפידים,

ולא היו לבוא המדבר בסיני, והשלכתי היה במדבר; ושם ישראל חנו לפני הטעינה. יציאת מצרים 19:1-2

אם החודש הראשון של השנה שלנו מרץ, אז החודש השלישי הוא יוני כמו שאנחנו קוראים לו.

Moses עלה לאלוהים ואת האל, ויקרא אותו מתוך ההר, אומר; "ובכך ואזי אתה אומר לביתו של יעקב, ואמרו בני ישראל; אתם רואים מה שעשה בפני המצרים, ותחשוף איך אני לך על כנפי נשרים, ואז אתכם אלי. עכשיו ולכן, אם יכשלו מציינים את הקול שלי אכן, ולשמור את האמנה שלי, אז תהיו אוצר מוזר לי מכל האנשים: עבור כל הארץ היא שלי: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים, של אומה קדושה.

אלה המילים אתה ואזי לדבר אל בני ישראל. יציאת מצרים 19:3-6

מצאתי כי רוב האנשים כשהם קוראים נוטים להניח משמעות של מילה או ביטוי כדבר אחד כאשר הוא לעתים קרובות בעל משמעות גדולה יותר.

המילה "אכן כן"

כאשר אלוהים אומר את בני ישראל כד"ל לשמור את האמנה אכן, אני בטוח שאתה חושב. כי המילה אכן אומר "גם" או לקרוא על זה בלי לחשוב מה המשמעות שלה. נהגתי להיות אשם בכך גם כן. המילה "אכן" מוגדרת על-ידי במילון Encarta כמו: מציג הצהרה כי מחזק או מוסיף נקודה בדיוק הכנתי, נותן דגש נוסף לאחר תיאורי מילה או ביטוי.

עם הגדרה כזו רב-משמעי, קצת תוהה למה רוב האנשים משלמים מעט תשומת לב מילים כאלה. כמו בשימוש הפסוק לעיל מתייחס ל שורש המילה מעשה, ואת זה מוגדר: מעשה מכוון, לעשות משהו, למעשה, למען האמת.

קונקורדנציה תנ"ך מראה כי המילה אכן מחליף את המילה העברית, "אות משמיים, או omnah" אשר מוגדר כ: אמת לאימות, ערבות. המילה ערבול מוגדרת עוד יותר: ידע בטוח, את המצב של להיות בטוח, וודאות, ביטחון או דרך התנהגות, אבטחת, אירוסים רשמית.

מתי אתה לשים את כל זה ביחד אתה להשיג הבנה אמיתית של מה אלוהים אומר. אלוהים אומר בני ישראל שעליהם לשמור את בריתו, כמעשה של ערבות נכונים ואמיתיים, ועם מעשה מכוון האמת ברוח, לאימות על ידי אלוהים כפי שאתה עשית זאת. תחשבו על זה ככה, כשאתה הולך לתוך חוזה עם מישהו ישנם היבטים מסוימים של חוזה זה האחריות שלך כדי לבצע, אחרים כי הצד השני לחוזה עליך לבצע, או של לא תעשה את החלק שלך, אם החוזה הוא ברירת המחזל. אלוהים אומר בני ישראל, שלהם במסגרת האמנה שעליהם לשמור את כל נקודת מקבלים באמנה החלות על אותם, למען האמת, למעשה, ולא במעשה בפועל, אשר לאחר מכן לאימות לאלוהים. לשמור אכן אומר לעשות את זה אמיתי, למען האמת.

ממלכת כהנים

ביטוי אחר של הפסוקים הנ"ל אני רוצה להסב את תשומת לבכם היא ממלכת כהנים. אי-פעם לקחת את הזמן כדי להבין מה הביטוי הזה כרוך? השאלה הראשונה שאלתי היא מהו כומר? כומר הוא מישהו אשר מטיף הבשורה. להיות ממלכת כהנים לאחר מכן הוא מציע כי בכוננת אלוהים, כי בני ישראל, כל אחד מהם, לא רק כמה, אבל האוכלוסייה, מטיף את דבר האלוהים, לא רק את עצמם אלא כל המין האנושי, אומות אחרות. בדרך זו, הבשורה של אלוהים יהיה ידוע לכל העולם. היהודים בטח לא לקח את הזמן כדי להבין את דברי האלוהים, כי הם הקימו על התאמה אישית או על מסורת, כי הדרך היחידה. אתה יכול להיות ישראלית היה להיוולד למשפחה של יהודים או להינשא למשפחה של יהודים. זו מהווה עוד סיבה אחת מדוע אלוהים היה בעיה עם היהודים במשך כל הדורות שלהם. ממש מההתחלה הם נכשלו לשמור אפילו על בסיסי ההוראות של אלוהים.

Moses הגיע, שנקרא זקני העם, מונח לפני פניהם כל המילים האלה, אשר האל ציווה עליו. כל האנשים ענה ביחד, ואמר' כל זה

האל דיברה נעשה! וחזר Moses המילים של העם על ה'. יציאת מצרים 9:19

אלוהים יש מאויתות לתנאי האמנה עם האנשים דרך Moses, וכאשר הם כולם הסכימו, "כל זה האל דיברה נעשה", הם למעשה, קיבל לתנאים האלה, ו הם וצאצאיהם ובכך הנדרשים הינם חובה כדי למלא אותן.

ו ויהי ביום השלישי בבוקר, כי היו לרעמים ברקים, ואת ענן סמיך על ההר, ואת קולו של החצוצרה העולה על רם; כך כל האנשים. זה היה במחנה רעדו. יציאת מצרים 19:16

דמיינו לעצמכם שאתם עומדים שם. אתה מתעורר בבוקר ההר זה אתם חונים קרוב יש ענן מסיבי זה על זה, ואתה רועמת, ברק על גבי ההר. זה לא מחזה נדיר באזור זה של העולם, למרות שזה עשוי לקבל את תשומת לבכם זה ששום דבר? אינו סביר שלא ראית קודם. אבל מתי שמעת פעם צלילי חצוצרה מגיע מתוך כזו סופת רעמים? לא רק הצליל של חצוצרה, אך העולה על רם. אני לא בטוח אם יש אי פעם שמעתם צליל חצוצרה בווליום שלו או לא, אבל זה רועש, זה יכול להיות שמע מרחוק, אך הצליל אלה אנשים שומעים כל כך חזק. כי זה גורם להם לרעדו. זה הפעם הראשונה בתנך שבו אלוהים מגלה את הקול שלו. כמו להיות הקול של חצוצרה.

ו Moses לדרדר את האנשים אל מחוץ למחנה כדי להיפגש עם אלוהים; הם עמדו בחלקו התחתון של ההר. הר סיני היה בסך הכול על סיגריה, כי האל שנחה זה האש: העשן הימנו עלה כמו העשן של כור, ואת ההר כל quaked באופן משמעותי. יציאת מצרים 19:17-18

מן המחנה שלהם העם ואז מעודדים על ידי Moses ללכת למרגלות ההר, כדי לשמוע מה אלוהים יש לומר להם מאוד. הענן הכל על הר סיני לא ענן מזג אוויר אבל ענן עשן ולא אש, החום של זה הוא כמו זה של כור, ושל ההר quaked כמו רעידת אדמה. לא היית מפוחדת מעבר למילים, אם היית עומדת שם בנוכחות אלוהי היקום?

כאשר קול החצוצרה נשמע ארוך, שעווה חזק יותר, חזק יותר, דברתי Moses, ואלוהים ענה לו על ידי קול. האדון ירד על הר סיני, על פסגת ההר: ואת האל בשם מוזס ואקססוריו מעלה לראש ההר; וניגשתי Moses. יציאת מצרים 19:19-20:

מה פסוק זה אומר לי הוא העם ראו במו עיניהם, שמעתי עם האוזניים שלהם אלוהי היקום לדבר איתם. השאלה שלי היא, איך הם יכולים אז לא להאמין? עם כל הניסים האלה אנשים ראו, הם אפילו עדיין לא מאמיני! זה מובן לי, ואת עדיין לא ראיתי אף פעם לא שמעתי את קולו של אלוהים. אלוהים מדבר אלי, אבל לא בצורה הזאת כשהוא דיבר אל העם ביום ההוא.

עשרת הדיברות

ויאמר אלוהים כל אלו מילים, אומר, אני ה' האל, אשר הביאו לך לצאת מארץ מצרים, מבית עבדים. אקסודוס 20:1-2

1. תהיה לא אלים אחרים לפניי.

2. לא תעשה לך כל פסל וכל תמונה, או כל דמיון דבר זה בגן עדן לעיל, או זה בעפר שמתחת, או זה במים מתחת לאדמה: אתה ואזי

לא להשתחוות עצמך אותם, או לשרת אותם: כי האדון האל אני קנאי, מבקר את אשמת של האבות על הילדים בפני הדור

השלישי והרביעי של אותם ששונאים אותי; ורחמים shewing בפני אלפים מהם זה לאהוב אותי, ושמרו מצותי.

3. אתה ואזי לא תישא את שם ה' האל לשווא; כי אלוהים לא יחזיק אותנו? מי לקח את שמו לשווא.

4. זכור את יום השבת, כדי לשמור על הקדושה. שישה ימים ואזי אתה העבודה, ואתה עושה את כל העבודה: אבל היום השביעי

הוא השבת של האדון האל: זה לא עשה כל עבודה, אתה, בנך, ולא ילדתך, המשרת שלך, ולא את משרתתך, ולא את הבקר,

ולא מלכותך זר הנמצא בתוך שערייך: בשישה ימים האל ברא שמים וארץ, הים, וכל אשר בהם, והוא נח ביום השביעי: מה האל את יום השבת, והיא מקודש זה.

5. לכבד את אביך ואת אימך: כי יאריכון ימך עשוי להיות ארוך על האדמה אשר האל האל נתן לך. 6. לא תרצח.

7. אתה ואזי לא תנאף.

8. לא תגנוב.

9. ברעך עד שקר נגד thy שכן.

10. לא תחמוד בית רעיק; לא תחמוד אשת רעיק, המשרת שלו, או שלו משרתת, או שור שלו, או את התחת שלו או כל דבר זה רעיק. אקסודוס 20:3-17

כל העם ראה את thunderings, ואת ברקים את הרעש של החצוצרה, העישון ההר: כשראו זה, הם יוסרו ולאחר עמדו מרחוק. הגידה Moses, "לדבר אתה איתנו, אנחנו נשמע: אבל לא אלוהים לדבר איתנו, כדי שלא נמות. אקסודוס 20:18-19

פסוק זה הוא אומר לי, כי העם שומע, כי הם הבינו כי אילו אלוהים דיבר אליהם, אבל ומעדיף לשמוע יד שנייה Moses, בגלל הפחד שלהם של אלוהים, הם הוסרו עצמם ממרגלות ההר.

זה מזכיר לי אזהרה מישון, את אלה של אחרית הימים כי כאשר הם לשמוע או לקרוא את המילים של אלוהים נפגע. זה אומר שהם לא רוצה לשמוע מילה אמיתית של אלוהים, אבל מעדיף לעמוד על מגנת תירוץ כי הם לא יכלו לשמוע.

Moses אמר בפני העם; "אל חשש: אלוהים הוא בא להוכיח לך, ואת הפחד שלו שעשויים להיות לפני הפנים שלכם, יה החטא לא. אקסודוס 20:20

כפי שאתה יכול לראות, Moses ניסתה לשכנע העם שתאזין אלוהים מדבר, כך הם יודעים את האמת, ובכך לצבור ידע כמו איך לא לחטוא. אך זה סירב והם הסתמכו על Moses לדבר האלוהים אליהם.

נתתי הסברים מלאים על עשרת הדיברות ואת מה שהם מייצגים בשיעור 2 בדף אינטרנט זה, לכן אני ימשיך מטרת שיעור זה.

האמנה מייג'ור השלישי

ברית זו היא לא כמו האחרים, אלוהים מזהיר זה גם כאשר הוא מבסס לעם ישראל אשר היה מחויב על ידי האמנה השנייה.

לוקחים להנחיות בפני עצמכם, שמא שבמהרה שוכח את האמנה ה' אלוהיך, אשר הוא עשה איתך, ולגרום לך פסל וכל תמונה, או דמותה של משהו, אשר האל האל שאסר עליך. דברים 4:23

האל הוא האל אש, אפילו אל קנאי. דברים 4:24

מתי אתה מות יולדת ילדים. ו. של הילדים ואני יה עוד נשארו זמן בארץ, יהיה להשחית את עצמכם, לעשות פסל וכל תמונה, או

דמותה של דבר ואני אעשה הרע בעיני אלוהים האל, כדי להתגרות בו את הכעס: דברים 4:25

אני קורא שמים וארץ לחזות נגדך ביום הזה. יה ימותו בקרוב לחלוטין מן האדמה *whereunto* יה נעבור *Jordan* להחזיק בה; לא להאריך ימים שלך. על זה, אבל בסדר לחלוטין להיהרס. דברים 4:26

האל יהיה לפזר את אומות העולם, ו יה יהיה להשאיר מעט במספר בקרב עובדי האלילים, לאן תוביל אותך האל. דברים 4:27

שימו לב: יה יהיה להשאיר מעט במספר בקרב עובדי האלילים. האזהרה זו לא אזהרה של היהודים, כי הם יהיו מעטות, אבל ישראל האמיתיים, וכי הם יהיו מעטות. אלה אשר מאמינים בדבר אלוהים, והם צייתן המצוות של אלוהים, הם מעטים היום במספר. ישנם רבים שאינם יהודים, אבל הם לא שומרים על חוקי האלוהים, ישנם רבים שאינם נוצרים, אבל הם לא שומרים על חוקי האלוהים, לכן, היום נבואה זו מתגשמת, כי מעטים הם הקדושים של אלוהים. ישוע אומר לנו כי הקדוש של אלוהים הוא אחד שומר את המצוות של אלוהים ויש לו את עדותו של ישו. אתה יכול להגיד האמת שאת מתאימה ההגדרה הזאת?

כפי שאתה רואה, אלוהים נותן אזהרה בני ישראל, כי הם להסס שלהם סגידה עליו, ועל גורלו יבואו כאשר הם להסס. האמור לעיל היה נבואה של ההרס של ישראל, ירושלים, המקדש שלו, על ידי בבילון אז שוב על ידי רומא, ואת אנשי לעם ישראל יהיו פזורים על פני כל אומות העולם, ואת אלה בני ישראל יהיו עוד כמה בין הרבים.

כאשר הנך התלאות, וכל הדברים האלה הם יבוא אליך, הימים האחרונים, אם אתה לפנות אל האל האל, ואתה הספירות יהיה צייתן אשא את קולו; דברים 4:30

הביטו "ימים האחרונים!" הוא התייחסות נבואות Daniel וגילוי. הם התייחסות תקופה, לפני ביאתו השנייה של ישוע, אשר מסמנת את אחרית ימיה של סוף העולם של... אלוהים אומר למי עומדים לחצות Jordan אל הארץ המובטחת, כדי לקחת את הראש, ואני צריך להיזהר כי הם, צאצאיהם לא להסס בפולחן האל, אך כי אם הם עושים, הם רק צריכים לחזור לאמונה, הם לא להיות שכוח על ידי אלוהים. אפילו לאלו שחיו אחרי הלידה של ישו, שלא מקבלים את ישוע כאלוהים בבשר, ייסלח של אלוהים, אם הם אבל רק לחזור האמונה האמיתית, ולקבל שישוע הוא אלוהים בדמות אדם.

רק אלוהים רואה את העתיד

אני רוצה לציין משהו עם פסוק זה. פסוק זה נכתב על ידי ידו של Moses, כאשר עם ישראל היה רק בהקמה, עדיין גם אז, אלוהים ידע, שיפנה את צאצאי יעקב מן הפולחן שלו, ואת מצוותיו, וכי הם יהיה נתון טריבוליישן בהזמנים של שיעבוד שלהם על ידי בבל, רומא, אלא גם אחרית הימים. איך יכול כזה ניבוי העתיד להיות מדויק כל כך, אלא אם כן הם היו ניבא על ידי אלוהי היקום? אף אדם לא יכול לעשות כזה תחזיות מדויקות של אירועים עתידיים. שאלוהים קיים אלוהים קיים, אלוהים יקוימו.

מעולם בהיסטוריה

האל הוא האל רחום; הוא שתדרשו אותך, וגם להרוס אותך, ולא לשכוח האמנה של אבות מלכותך איזה *sware* הוא להם. דברים

עבור עכשיו את הימים כי הם עברו, אשר היו לפניך, מאז היום שאלוהים ברא את האדם על פני האדמה, ולשאול מצד אחד של השמיים בפני האחר, בין אם שם שהיה כבר דבר כזה כמו הדבר הגדול הזה, או כבר שמע כזה? דברים 4:32

האם אי פעם אנשים שומעים את קולו של אלוהים מדבר מתוך בעיצומו של האש, כפי *hast* שמעת, ולחיות? דברים: 4:33

או הגולמיות אלוהים לבדיקה כדי ללכת ולקחת אותו אומה מלב של אומה אחרת, על-ידי הפיתויים, על ידי סימנים, ו מאת פלאים, ו על ידי מלחמה, ו על ידי האדיר, ו על ידי זרוע ונמתחות ולאחר אימה גדולה, לפי כל זה האדון האלוהים שלך? עשה לך במצרים מול העיניים שלך? דברים 4:34

לקריאתי היה כשגידלה, כך *mightest* יודע כי ישוע הוא אלוהים; יש עוד מלבדו. דברים 4:35

מה זה אומר זה אלוהים ביצע כל ניסים ונפלאות בהבאת בניו של יעקב ממצרים, כך העם ידע כי זה הושג אדם אלא על ידי אלוהים. אלוהים היה צפוי בצדק כי האנשים שראיתי שדברים כאלה היו של המודיעין לראות את יד אלוהים כל כך הם ראו, אך העם לאין שיעור קשה מועדות, כי למרות שהם ראו, הם שמעו, הם לא האמין שזה יהיה האל.

פסוקים 32 באמצעות 35 לעיל הם תעלומה בשבילי. כאן אלוהים מאוד מרשים את סדר הגודל של מה שהוא עשה עבור הצאצאים של יעקב, כי הם היו עדים לדברים נעשה על ידי אלוהים, כמו אף אחד אחר שאי פעם ראיתי מאז איש הוקם לראשונה על כדור הארץ. עדיין, כפי שכולנו יודעים, בני ישראל את גבם הפולחן של אלוהים, עדיין היום, מכחישים את ישו, למרות כל נבואות בקשר לבואו, וכל זה רק הוא ישו יכול להציג את מילאתי אותם.

אני לא ראיתם דברים כאלה, אני אשר מעולם לא שמעו לקולו של אלוהים, אני עדיין יודע אלה הדבר יהיה נכון, בגלל האל והדרכה, במילותיו של התנ"ך, את מסתרי היקום. אני רואה ושומעת. אלוהים, נתקל מעולם לא ראה ולא שמע אותו, אך אלה אשר חזיתו תהילתו את גבם הפולחן שלו.

אלוהים חזה את האומה הישראלית נטשו אותו, אז הוא הקימה ברית אחרת, עם חסידיו של תורתו של ישוע.

מדוע ברית חדשה

אם האמנה הראשונה היתה ללא דופי, אז צריך מקום כבר ביקשו השנייה. העברים 8:7

אלוהים מתייחס האמנה לעם ישראל כמו האמנה הראשונה. הסיבה שאני מכנה אותו שהשנייה היא כי זה היה הבדלים ברורים לברית שהייתה לו עם אברהם ויצחק.

אלוהים הוא להודות שהיה משהו לא בסדר עם בריתו לעם ישראל. אלוהים הוא להודות כי זה לא היה בשביל ליקוי זה, העם צריך האמינו ושמר חוקי האל. כי הם לא שמרו על מצוות האלוהים הוא הסיבה לכך שאלוהים החליט לנסות שוב, אבל הפעם באמצעות גישה שונה.

ברית חדשה

הרשימה הבאה היא של העברים נכתב על ידי Paul הנביא. הטקסט המקורי שבו אלוהים הראשון מתאר את ההיבטים של הברית החדשה ניתן למצוא בירמיה שמתחילים בפרק 31 פסוק 31.

בשביל למצוא פגמים איתם, הוא נאום, "ראו, ההפרשות ימים, נאום יהודה, כאשר אני יעשה ברית חדשה עם בית ישראל ואת בית יהודה: לא לפי האמנה שעשיתי עם האבות שלהם ביום שלקחתי אותם עם היד להוביל אותם לצאת מארץ מצרים; כי הם לא המשיך את האמנה, החשבתי אותם לא, נאום ה. העברים 8:9-8:

שימו לב: לא לפי האמנה שהכנתי עם האבות שלהם. האמנה השלישית זה יהיה בניגוד האחד שהיה לו עם עם ישראל.

כי זאת הברית אשר אכרות עם בית ישראל אחרי הימים ההם, נאום ה, אני להכניס לחוק את דעתם, ולכתוב אותם בליבם: אני אהיה להם לאלוהים, הם יהיו לי אנשים: אל העברים 8:10

והם עוד לא ללמד כל אדם שכניו, מעפ יא אח שלו, אומר, "מכיר את האל!" עבור כל תכיר אותי, מן המעט. לחיי הגדול ביותר. אל העברים 8:11

אני יהיה רחום עוון שלהם, ו את חטאיהם, עוולות שלהם אני אזכור יותר. אל העברים 8:12

כך הוא נאום, "**ברית חדשה**", הוא זיווג הישן הראשון. *Decayeth, waxeth* הישן זה מוכן להיעלם משם. אל העברים 8:13

כי אלוהים הוא יצירת ברית חדשה עם בית ישראל, כי הגויים מוזמנים גם להשתתף ברית חדשה זו, אני מרגיש את זה הכרחי כי נדון ביתר פירוט מה שאלוהים אמר, מה זה אומר לכל מי בחר לעבוד את אלוהים כפי שהוא מצווה.

באל העברים 8:7, אלוהים הוא להודות כי שם היה פגם האמנה הראשונה. הוא לא לפרט על מה הפגם היה חוץ מזה צאצאי יעקב נראה או מסוגלים לשמור את חוקיו, ולכן שהיה חייב להיות פגם.

באל העברים 8:8, אלוהים אומר לנו, כי בשל הפגם באמנה הראשון, הוא הקמת ברית חדשה.

האל אל העברים 8:9, ברור כי הברית החדשה לא לפי לברית הישנה, אשר להתפרש. כלומר, זה יהיה שונה איכשהו.

כפי שאתה זוכר מן הדיון על הראשון ועל הבריתות השני, תמורת האדמה בניו של יעקב היו כדי לעבוד את אלוהים כפי שהוא מצווה על-ידי שמירת מצוותיו. ב ברית חדשה זו, האדמה אינה מציעה על ידי אלוהים. האל האמנה החדשה מציעה לא הארץ אבל חיי נצח, בתמורה לסגוד לאל כפי שהוא מצווה, כדי להבטיח כי אנו סוגדים לאל כראוי, הוא אומר לנו שהוא לכתוב את חוקיו על המחשבות שלנו, ואת הלב, ובכך הופך אותם חלק ממי שאנחנו, וגם משהו שאי אפשר לשכוח.

ב אל העברים 8:10, אלוהים נותן הגדרה זו. ההיבט החשוב ביותר של הברית החדשה היא, **אני שם את חוקי לתוך המוח**

שלהם, ואני כותב אותם בליבם, הוסיפה גם. משהו כי היהודים לא היו מעולם.

ב אל העברים 8:11, אלוהים אומר לנו כי הוא לסלוח ולשכוח את החטאים של אלה אשר ולהתחרט על חטאיהם ולחיות ופקחים

מאז.

ב אל העברים 8:12, אלוהים אומר לנו כי לברית הישנה ובכך עשוי הישן ריקבון, ואז להיעלם משם. אשר לפרש כי המתנה של קרקע הוא כבר לא חלק האמנה בין האנשים ואלוהים, אשר אני מציע, שזה גם אומר כי גבולות לאומיים לא תתקיים עוד ב הארץ החדשה תיווצר מתוך אפרם של הישן.

אני רוצה להבהיר משהו. אם אתה לא יתבוננו בזה בעצמכם עדיין. הביטוי, אחרי הימים האלה, או במילים אחרות, ברוח זו משמשים ברחבי התנ"ך, הם מתייחסים של אחרית או אחרית הימים והקמת לאמנה השלישית. אז בכל פעם שתראו אותם או מילים דומות, ללא קשר היכן בתנ"ך, זכור כי אלוהים מתייחס לאלו במהלך לאחרית הימים, ואלה לא לחיות, במשך הזמן אתה קורא על. למרות אזהרות אלה ניתנו היהודים הראשונים לאחר Moses, הם מיועדים לנו חיים עכשיו אחרית הימים.

זכור: ברית הוא חוזה וכי זה דורש שני הצדדים, כל אחד נותן משהו בעל ערך. בתמורה העושר אשר אלוהים נתן לנו, אנחנו צריכים לשמור את חוקיו, "עשרת הדיברות" על ליבנו, במוחנו, כבר לא כמו מילים שנכתבו על שתי טבלאות של אבן, אלא חלק בלתי נפרד של האישיות והאופי המוסרי שלנו. במילים אחרות, אנחנו חייבים להגיע הולך ברוח של אלוהים.

אתה רואה את ההבדל של ישראל לשעבר, את הברית החדשה? ב. שתי הראשונות, אדם (המלך או הכהן) ניתנה סמכות ומנהיגות על פני שאר האנשים. זה היה באחריותו ללמד את המצוות של אלוהים, לאחרים.

האנשים של האמנה השנייה היו אומה, עם גבולות הארץ והימים, שוב עם מנהיג או מנהיגים לימדה דיני לעם.

תחת האמנה החדשה או השלישית, יש אף אומה עם גבולות הגשמי או מנהיגים, רק יחידים, בקשר אישי ואינטימי עם אלוהים, אחד על אחד, אשר נשאר כפי שהיה עם אדם ב- Eden של הגן.

ב ברית חדשה זו, אנו כיחידים נדרשים ללמוד ולציית את המצוות של אלוהים, אפילו כדי להפוך המוסר של אלוהים המוסריות שלנו, לקיים את המצוות של אלוהים שנכתבה על ליבנו. כבר לא אנחנו נראים לאדם אחר, הכומר, הרב או כומר, המורה שלנו, המנהיג שלנו, אבל אנחנו להסתכל לישוע בתור המורה שלנו, ואת המדריך שלנו למטה בדרך הישר, להשגת המצב של להיות ברוח של האל.

זה אגלה לך בפסוקים הבאים.

אני (אלוהים) להוביל בדרך של הצדק, באמצע הנתיבים של פסק דין. פתגמים 8:20

אוצרות של רשעות חוזר כלום: אבל היושר *delivereth* ממות. פתגמים 10:2

כפי צדקתו *tendeth* לחיים: כך הוא (החוטא) אשר *pursueth* הרשע *pursueth* אותו אל מותו. פתגמים 11:19

בדרך של יושר החיים; ויש מסלול הימנו אין מוות. פתגמים 12:28

. הוא זה לו לאחר יושר ורחמים *findeth* החיים, צדקתו, וכל הכבוד. פתגמים 21:21

אשרי הם אשר רעב וצמא לאחר צדקתו: כי הם בסדר להיות מלא. **Matthew 5:6**

כי הוא (אלוהים) וטרף מינה ביום, אילו הוא (אלוהים) ישפוט את העולם בצדקת על ידי האיש הזה (ישו) מי הוא הגולמיות הוסמך; ולראיה בזאת הוא (אלוהים) שנתת אבטחת בפני כל בני האדם, בכך (אלוהים) וטרף גידל אותו (ישו) מן המתים. פועל 17:31

כשביל מה החוק יכול לא לעשות, בכך שהיא הייתה חלשה בבשר, שולח את בנו דמותה של בשר, וגם עבור החטא, וירשיע את החטא בבשר: זה צדקתו של החוק עלול להתגשם בנו, ההולכים לא אחרי הבשר, אבל אחרי הרוח. אל הרומיים 4-8:3

אם המשיח יהיה עימך, הגוף מת הוא בדבר החטא; אבל הרוח החיים בגלל הצדקה אל הרומיים 8:10

כי אני לשאת אותם (אלה אשר קוראים לעצמם כריסטיאן) הרשומה שיש להם שמחשבה של אלוהים, אך לא על פי הידע. (הם) מקבלים של השטן נמצא מעל אלוהים של. אל הרומיים 10:2

עבור הם להיות בורים בצדקת האלוהים, והולך להקים צדקתם העצמית, לא הגשתי את עצמם בפני האלוהים. אל הרומיים 10:3

"צדיק", זה לחיות את החיים בתוך המסגרת שהוקמה על-ידי את ציוויים מוסריים 6, כפי שמוצג עשרת הדיברות, וכן על ידי התורה המוסרני של ישו, ועל ידי את לסגוד האלוהים כפי שהוא מצווה, כפי שמוצג מצוות ארבעת הראשונים, ואת **לא** כפי שהוא נוח לך, (על-ידי הנאתך).

המשל של הלא-מעשן

אני אשתמש בדוגמה של הלא-מעשן כדי לסמל את מה שאני מנסה להסביר. אתה מעשן... אתה שונא את הריח של שריפת הטבק, הריח של מעשנים, בגדים, שיער, נשימה. אתם מוזמנים למסיבה, מישוהו בא ומציע לכם סיגריה. כמובן שאתה מסרב. המחשבה עליך שש"בש ומעשנים סיגריה הוא מבחיל אליך. זה יהיה נגד שלך משתנים הטבע לקבל את הסיגריה. אין שום סיכוי אי פעם אתה.

. זה מה אלוהים רוצה להרגיש שלך חי בחטא. עשרת הדיברות ותורתו של ישו, ניתנת לנו להחדיר אל סיבים מאוד שלך, בנוסף לסלידה כדי לטבעך בביצוע פעם חטא, שלא לדבר על ציות מצוותיו, זה איך אתה לחטוא. כפי שאתה שמעשן יסרב סיגריה, אלוהים רוצה כי אתה בתור אחד, שהוא צדיק, תסרב לעסוק במעשי חטא, כפי שזה יהיה בניגוד לטבעך לשם כך.

אלוהים ברא את השבת

כאשר אלוהים נח ביום השביעי לאחר יצירת היקום, הוא עדיין יצרו משהו לנוח. הוא יצר את השבת, או שעלי לומר שהוא הביא את זה לסיום, זה לקחתי ששת הימים הראשונים של הבריאה להקים לקרן יום השבת הקדוש. לכן, אנחנו אומרים אין שבעת ימי הבריאה, 6 עבור ששת הימים שאלוהים ברא את העולם, אבל לקח לו שבעה ימים כדי ליצור את השבת.

אתה או כל דת לבחור לצפות יום מנוחה בכל יום השונה מזה אלוהים אז במיוחד מתאר, (היום השביעי), בראשית פרק 2:1-3 וספר שמות פרק 11-20:8, הוא לשים את עצמך ואת שהדת באופוזיציה באלוהים הבורא.

אלוהים רוצה תחת האמנה החדשה כי כל מי אוהבת אותו, מצוותיו, כתובה על ליבם, ולא רק את המילים על לוחות אבן. אין דרך ביניים, יש רק בשחור-לבן, ימין, רע, טוב ורע. לציית כל עשרת הדיברות של אלוהים, להיות בקשר שיצרתי איתו, או לא לציית כל עשר ו להיות בנפרד מאלוהים, או נגד אלוהים. שחור, לבן, טוב ורע, יש אין דרך ביניים.